

Rekord wiertaczy krośnieńskich

W dniu wczorajszym załoga wiertnicza szybu Nr 31 na Sekcji II Krośnieńskiego Kopalnictwa Naftowego pobiła ogólnopolski rekord, osiagając w ciągu 21 dni 310 m głębokości.

Jest to pierwszy, tak wysoki wynik w historii wiercenń udarowych w Polsce. Dotychczasowa, maksymalna głębokość uzyskiwana w ciągu miesiąca, nie przekraczała 250 m, podczas gdy szybkość wiercenń na szybie 31 wskazuje na wydajność 443 m miesięcznie.

Nowiny Rzeszowskie

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rzeszów - Przemyśl - Krosno, niedziela 29 października 1950

Sejm Ustawodawczy ratyfikował układ o polsko-niemieckiej granicy państwowej

WARSZAWA. Najważniejszym punktem obrad 85 posiedzenia Sejmu Ustawodawczego RP w dniu 28 października br. była jednomyślna ratyfikacja układu między Rzeczypospolitą Polską a Niemiecką Republiką Demokratyczną o wytyczeniu ustalonej i istniejącej polsko-niemieckiej granicy państwowej, podpisanego w Zgorzelcu dnia 6 lipca 1950 roku.

Na posiedzenie przybył Rząd z Premerem Cyrankiewiczem, wicepremierami Muncem, Chelchowskim, Korytkim i ministrem Obrony Narodowej Marszałkiem Polski Rokossovskim na czele. Obecny był również szef misji dyplomatycznej NRD amb. Friedrich Wolf.

Projekt ustawy o ratyfikacji układu między Rzeczypospolitą Polską a

Niemiecką Republiką Demokratyczną o wytyczeniu ustalonej i istniejącej polsko-niemieckiej granicy państwowej, podpisanego w Zgorzelcu dnia 6 lipca 1950 r., referował w imieniu Minister Spraw Zagranicznych dr. Stanisław Skrzyszewski.

Przemówienie wiceministra Skrzyszewskiego przerywane było przez liczne burzliwe oklaski.

Po dyskusji, w której przedstawiciele wszystkich klubów polskich, wypowiedzieli się za ratyfikacją układu, jednomyślnie Sejm, jako reprezentacja narodu znalazła potwierdzenie w głosowaniu, w drugim trybie czytania.

Po głosowaniu wicemarszałek Barcikowski stwierdza jednomyślnie uchwalenie ustawy ratyfikacyjnej.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 października 1950 r. w sprawie zmiany systemu pieniężnego

Komunikat o obradach Sejmu Ustawodawczego R. P. w dniu 28 października 1950 roku

Na podstawie ustawy o zmianie systemu pieniężnego, uchwalonej przez Sejm Ustawodawczy w dniu dzisiejszym, wprowadzony zostaje z dn. 30 października 1950 r. nowy pieniądz, a mianowicie złoty równy 0,222168 grama czystego złota. W ten sposób gospodarka nasza zostaje oparta na nowej, wysokowartościowej walucie, której wartość określona jest w złocie.

Zmiana systemu pieniężnego stała się konieczną z następujących względów:

1. Weszliśmy w okres sześcioletniego planu rozwoju gospodarczego i budowy podstaw socjalizmu w Polsce. Wykonanie tego planu wymaga operacji całej gospodarki na trwałej walucie, której siła nabywcza będzie stale wzrastała. Nasza dotychczasowa waluta nie odpowiadała tym warunkom, gdyż powstała w okresie, kiedy trwała jeszcze wojna (styczeń 1945 r.) i gdy system walutowy był całkowicie podważony przez okupanta. W związku z tym dotychczasowa waluta nasza nie mogła być ustalona jako wysokowartościowa, a wartość jej nie mogła być określona w złocie.

Wzmocniona gospodarka Polski Ludowej nie może nadal opierać się na pieniądzu, który powstał w czasie, gdy cała gospodarka była zrujnowana i niestabilizowana. Wzmocnienie i ustabilizowanie gospodarki musi odpowiadać mocna, trwała i wysokowartościowa waluta.

2. Elementy spekulacyjne i żyjące z wyzysku, wykorzystując trudności okresu powojennego, zdolali nagromadzić wielkie zapasy pieniężne. Daje to możliwość tym elementom przechwytywać częściowo towary przez znaczone dla pracujących, dezorganizować gdzieś tam rynek i uprawiać wciąż jeszcze spekulację.

Przeprowadzenie reformy walutowej pozbawi elementy spekulacyjne poważnej części nagromadzonych przez nie kapitałów i spowoduje niewątpliwie dalsze polepszenie sytuacji rynkowej na korzyść ludności pracującej.

3. Fakt istnienia niskowartościowej waluty stwarzał dla wrogów wewnętrznych i zewnętrznych możliwość podważenia zaufania do naszego pieniądza i stanowił hamulec dla wzrostu oszczędności ludzi pracy, normalnie postępującego za wzrostem zarobków i dochodów. Jednocześnie zaś istnienie takiej waluty nie stwarzało dostatecznych bodźców dla walki o najsoszczędniejsze i najracjonalniejsze prowadzenie gospodarki narodowej.

Ukształtowanie nowej waluty jako wysokowartościowej, o wartości ściśle określonej w złocie, stwarza mocną podstawę dla powszechnego zaufania i szacunku dla pieniądza jako środka lokaty oszczędności, które ze wzrostem zarobków i dochodów ludności pracującej będą stale wzrastać. Nowy pieniądz daje masom pracującym dodatkowe możliwości w walce o najbardziej racjonalną i oszczędną gospodarkę. Jest to podstawowym warunkiem realizacji wielkich zadań Planu Sześcioletniego i dalszego podnoszenia stopy życiowej ludności pracującej.

4. Istnienie niskowartościowej waluty stwarzało Polskę w niekorzystnej sytuacji w stosunku do krajów kapitalistycznych. Waluty tych krajów ulegają systematycznej dewalu-

WARSZAWA. Na porządku obrad wieczornego posiedzenia Sejmu dnia 28 bm. rozpatrywana była ustawa wniesiona przez Radę Państwa i Rząd RP dotycząca zmiany systemu pieniężnego. Ustawę referował minister finansów Konstanty Dąbrowski.

W dyskusji nad ustawą głos zabrali: przewodniczący CRZZ poseł W. Kłosiewicz (PZPR) oraz przewodniczący ZSCh poseł Ożga - Michalski (ZSL).

Ustawa o zmianie systemu pieniężnego przyjęta została jednogłośnie.

Równocześnie Sejm uchwalił ustawę o zakazie posiadania walut obcych, monet złotych, złota i platyny oraz o zastrzeżeniu kar za niektóre przestępstwa dewizowe.

acji i tracą swą siłę nabywczą. Ten proces dewaluacji jest wynikiem postępującego kryzysu ekonomicznego w krajach kapitalistycznych. Tymczasem u nas ma miejsce stały i szybki rozwój gospodarczy i stale podnosi się stopa życiowa mas pracujących. Wskutek tego jednak, że nasz złoty powojenny ustalony był jako waluta niskowartościowa, nasz wzrost gospodarczy nie znajdował właściwego odbicia walutowego.

Dzięki ustaleniemu wysokowartościowego pieniądza uzyskamy właściwe odbicie naszej rosnącej siły gospodarczej i słuszny stosunek do walut państw kapitalistycznych, co uniemożliwi zagranicznym kapitalistom ciągłe nieuczynione przez nas korzyści w obrocie walutowym z naszym krajem. Dzięki reformie walutowej złoty polski jako nasz narodowy pieniądz zajmie w układzie walut międzynarodowych miejsce, odpowiadające naszej faktycznej sile gospodarczej. Wartość jego będzie określona jako równa rublowi — walucie pożądanego mocarstwa socjalistycznego, najmocniejszej walucie świata.

Reforma zostaje przeprowadzona w ten sposób, iż ceny i płace przelicza się według jednokrotnego dzielnika 100 zł dotychczasowych równe 3 złotemu w nowym pieniądzu. W ten sposób zachowany zostanie dotychczasowy układ cen i płac i stworzone zostają warunki dla dalszego wzrostu siły nabywczej pieniądza oraz podnoszenia się stopy życiowej mas pracujących. Ponieważ jednak osiągnięcie tych celów możliwe jest tylko, jeżeli spekulanci i wyzyskiwacze pozabawieni będą nagromadzonych w ich ręku znacznych zasobów gotówki, wymiana gotówki następuje nie w takim stosunku, jak przeliczenie cen i płac (100:3), lecz w stosunku niższym, a mianowicie 100 zł dotychczasowych za 1 zł w nowym pieniądzu. Straty poniosą więc przede wszystkim elementy spekulacyjne, które nagromadziły wielkie zasoby gotówki.

Oszczędności ludności pracującej, złożone w Kasach Oszczędności, przeliczone zostają w takim samym stosunku jak ceny i płace, a więc pozostają nieuszczerpione. Dokonanie wymiany z końcem miesiąca, kiedy ludność pracująca z reguły wydatkowała już otrzymane uposażenia i zarobki, zmniejsza znacznie możliwość poniesienia strat przez robotników i pracowników umysłowych. Pracownikom, którzy ze względu na termin wypłaty mogą posiadać jeszcze gotówkę z poprzedniej wypłaty, wypłacone będzie dodatkowo wynagrodzenie wyrównawcze.

Możliwość poniesienia strat przez pracujących chłopów zmniejszona zostaje na skutek pełnego (na równi z płacami i cenami) przewartościowania wszystkich należności z tytułu skupu i kontraktacji artykułów rolnych i hodowlanych oraz przeliczenia drugiej raty podatku gruntowego i wpłaty na FOR według stosun-

ku 100 zł dotychczasowych równe 1 zł w nowym pieniądzu. Gospodarstwa mało i średniorolne mogą rażąco uciec w dotychczasowym pieniądzu aż do 5 listopada 1950 r. i oprócz tego uzyskują dalszą możliwość poprawy swego położenia przez znaczne zmniejszenie ich zadłużenia wobec bogaczy wiejskich.

Niemniej jednak przy tak wielkiej i trudnej operacji nie da się uniknąć pewnych strat i ze strony niektórych ludzi pracy. Ludność pracująca ma i wsi, jako całość uzyska jednak niewątpliwie wielkie korzyści z tej reformy, a straty poszczególnych osób zostaną szybko i z nadwyżką pokryte przez wprowadzenie nowego, wysokowartościowego pieniądza, który posłuży dalszemu wzro-

stowi gospodarki i dobrobytu mas pracujących. Nie ulega wątpliwości, że w oparciu o nowy pieniądz, którego siła nabywcza będzie stale wzrastała, ułatwione i przyspieszone będzie zbudowanie podstaw socjalizmu w Polsce i wzrost materialnego i kulturalnego poziomu mas pracujących, a więc wykonanie podstawowych zadań Planu Sześcioletniego.

Rząd Rzeczypospolitej wyraża przekonanie, że masy pracujące należycie ocenią przełomowe znaczenie reformy walutowej i przez swą świadomość i zdyscyplinowaną postawę przyczynią się do jej szybkiego i sprawnego przeprowadzenia.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

I. Nowy pieniądz

1. Z dniem 30 października 1950 roku wprowadza się nowy pieniądz, a mianowicie złoty równy 0,222168 grama czystego złota. Złoty dzieli się na 100 groszy.

2. Narodowy Bank Polski wypuszcza w obieg z dn. 30 października 1950 r. nowe banknoty i monety metalowe (bilon), opiewające na nowy pieniądz.

3. Nowe banknoty wypuszczone będą w odcinkach opiewających a 2 zł, 5 zł, 10 zł, 20 zł, 100 zł i 500 zł w nowym pieniądzu.

4. Nowe banknoty sporządzone będą na specjalnym trwałym papierze i opatrzone będą w odpowiednie znaki wodne.

5. Monety metalowe (bilon) wypuszczone będą w wartościach 1 gr, 2 gr, 10 gr, 20 gr, 50 gr i 1 zł w nowym pieniądzu.

6. Banknoty opiewające na złote dotychczasowe przestają być prawnym środkiem płatniczym z upływem dnia 29 października 1950 r., jednakże w celu umożliwienia ludności nieprzerwanego czynienia zakupów i korzystania z usług, postanawia się, że banknotami opiewającymi na złote dotychczasowe w okresie do dnia 5 listopada 1950 r. włącznie płacić można za artykuły spożywcze i codziennego użytku oraz za podstawowe usługi, z tym, że banknoty dotychczasowe ulegają przy

tym automatycznemu przeliczeniu według stosunku 100 zł dotychczasowych równe 1 złotemu w nowym pieniądzu. Listę tych podstawowych artykułów i usług określa odrębna instrukcja Rady Ministrów.

7. Narodowy Bank Polski przeprowadzi wymianę banknotów opiewających na złote dotychczasowe na nowy pieniądz, według stosunku 100 zł dotychczasowych równe 1 złotemu w nowym pieniądzu. Wymiana rozpoczyna się z dniem 30 października 1950 r. i trwać będzie do dnia 8 listopada 1950 r. włącznie.

8. Zorganizowana zostanie taka ilość punktów wymiany, aby wymiana odbyła się szybko i sprawnie, w sposób najdogodniejszy dla obywateli. Ponadto w okresie wymiany banki i urzędy pocztowe przyjmować będą bez ograniczenia wpłaty w banknotach dotychczasowych, przeliczając je według stosunku 100 zł dotychczasowych równe 1 złotemu w nowym pieniądzu.

9. Wszystkie banknoty dotychczasowe wymienia się bez ograniczenia ilości.

10. Po upływie okresu wymiany, tj. dnia 8 listopada 1950 r. godz. 18, banknoty dotychczasowe unieważnia się.

II. Płace i ceny

1. Wszystkie płace i wynagrodzenia za pracę, emerytury, renty, zaopatrzenia i stypendia ulegają przeliczeniu według stosunku 100 zł dotychczasowych równe 3 złotemu w nowym pieniądzu.

2. Wypłata robotnikom i pracownikom wynagrodzeń miesięcznych, płatnych z dołu za paź-

dziernik i z góry za listopad 1950 roku nastąpi w dniach od 30 października do 1 listopada 1950 r. w nowym pieniądzu.

3. Wszystkie ceny za towary i usługi ulegają przeliczeniu w tym samym stosunku jak płace, tzn. 100 zł dotychczasowych równe 3 złotemu w nowym pieniądzu.

III. Przeliczenie zobowiązań

1. Wszystkie zobowiązania pieniężne publicznie, i prywatnoprawne przelicza się według stosunku 100 zł dotychczasowych równe 1 złotemu w nowym pieniądzu, jednakże z wyjątkami określonymi poniżej.

2. Przeliczeniu według stosunku 100 zł dotychczasowych równe 3 złotemu w nowym pieniądzu ulegają następujące zobowiązania:

a) jeżeli wierzycielem jest Skarb Państwa (z tytułu podatków, opłat, itp.), urząd, przedsiębiorstwo gospodarki uspołecznionej, albo instytucja zawodowa, polityczna lub społeczna.

b) z tytułu umowy o pracę i stosunku służbowego,

c) należności, które w myśl przepisów o podatku od wynagrodzeń zrównane są z wynagrodzeniem albo zwolnione od tego podatku,

d) wkłady oszczędnościowe w instytucjach bankowych,

e) wkłady oszczędnościowe uczestników społecznego funduszu oszczędnościowego, o ile wniesione zostały przez pracowników po sładaczej gospodarstwach średniorolnych i rybaków kutrowych.

f) udziały członków spółdzielni,

g) z tytułu kontraktacji i skupu artykułów rolnych i hodowlanych,

h) z tytułu robót, dostaw i usług wykonanych na rzecz wymienionych w pkt. a) jednostek gospodarki uspołecznionej,

i) zobowiązania osób prywatnych w stosunku do innych osób prywatnych.

3. Zobowiązania chłopów mało i średniorolnych oraz robotników rolnych, jeżeli wierzycielem jest posiadacz gospodarstwa bogatego, ulegają przeliczeniu w stosunku 100 zł równe 1 złotemu w nowym pieniądzu.

4. Przeliczenie wkładów bankowych nastąpi w zależności od ich wysokości z tym jednak, że wkłady mniejsze (do 100.000 zł) przeliczone będą na równi z wkładami oszczędnościowymi.

5. Druga rata podatku gruntowego w 1950 r. i wpłaty na FOR, płatne do 31 października, przeliczone będą według stosunku 100 zł dotychczasowych równe 1 zł w nowym pieniądzu pod warunkiem zapłaty do dnia 31 października 1950 r. włącznie, a gdy chodzi o gospodarstwa o przycho- dochowości do 300.000 zł włącznie — do 5 listopada 1950 r.

IV. Walka ze spekulacją walutową

1. Posiadanie na obszarze państwa walut obcych, monet złotych oraz złota i platyny (z wyjątkiem wyrobów użytkowych) bez zezwolenia Komisji Dewizowej jest zakazane.

(Dalszy ciąg na str. 2-giej)

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 października 1950 r. w sprawie zmiany systemu pieniężnego

(ciąg dalszy ze str. 1-szej)

2 Każdy, kto w dniu 30 października 1950 r. posiada waluty obce, monety złote, złoto i platynę (z wyjątkiem wyrobów użytkowych) obowiązany jest w ciągu dwu tygodni zgłosić Narodowemu Bankowi Polskiemu. Posiadać może równocześnie złożyć wniosek do Komisji Dewizowej o udzielenie zezwolenia na dalsze posiadanie. Komisja Dewizowa udzielić będzie zezwolenia na dalsze posiadanie złota i platyny niezbędnym do wykonywania zawodu, oraz poszczególnych monet złotych. W przypadku odmowy zezwolenia posiadacz obowiązany jest w ciągu tygodnia odsprzedać Narodowemu Bankowi Polskiemu waluty obce, monety złote, złoto i platynę (z wyjątkiem wyrobów użytkowych) bądź zdeponować je w tym banku. Komisja Dewizowa może na wniosek posiadacza depozytu zwalniać częściowo lub całkowicie zdeponowane w Narodowym Banku Polskim, waluty, monety, złoto i platynę, o ile przemawiają za tym ważne przyczyny.

3 Każdy, kto w przyszłości otrzyma walutę obcą w przysyłce z zagranicy, obowiązany jest w ciągu tygodnia odsprzedać ją Narodowemu Bankowi Polskiemu lub zdeponować w tym banku. Depozyt może być zwolniony według zasad określonych w pkt. 2.

4 Posiadanie bez zezwolenia walut obcych, monet złotych, złota i platyny (z wyjątkiem wyrobów użytkowych) podlegać będzie surowej karze. Kary za nielegalny handel walutą obcą, monetami złotymi oraz złotem i platyną zostały zastrzeżone, aż do kary śmierci włącznie, przy czym przestępstwa te podlegają sądowi doraźnym.

V. Kurs w stosunku do walut obcych

1. Kurs złotego w stosunku do walut obcych ustala się zgodnie z relacją do złota.

2. Narodowy Bank Polski ogłosi nową tabelę kursów walut obcych, opartą na zasadzie określonej w pkt. 1.

dowały się w zasadzie w budynkach banków poza oddziałami Narodowego Banku Polskiego, oraz w innych lokalach dostosowanych do celów wymiany.

8. Wymiana w miastach odbywać się będzie przez cały okres codziennie przez dziesięć godzin dziennie, to jest od godz. 8-jej do godz. 18-tej; w niedzielę dnia 30 października — od godz. 9-tej do godz. 18-tej.

9. Wymiana w gminach wiejskich będzie się odbywać tylko przez jeden dzień w ciągu okresu wymiany w dniu i godzinach, które poda do wiadomości w każdej gminie miejscowa Rada Narodowa.

10. Ilość okienek wymiany będzie zorganizowana w takiej ilości, jaka okaże się potrzebna dla term nowego i sprawnego wymienienia pieniędzy wszystkim wymienianym.

11. Dla ułatwienia wymiany robotnikom zatrudnionym w większych zakładach produkcyjnych, wymiana będzie zorganizowana w obrębie tych zakładów. O terminie tego rodzaju wymiany zawiadomi pracowników administracja zakładu.

12. Dla udogodnienia wymiany pracownikom zatrudnionym w urzędach, instytucjach, biurach, przedsiębiorstwach handlowych i usługowych oraz w mniejszych zakładach produkcyjnych, wymienione instytucje dokonają wymiany za pośrednictwem swych delegatów. Tego rodzaju wymiana będzie dokonywana przez delegatów w punktach wymiany przy oddzielnych okienkach. Przy tych samych okienkach będą mogły być wymieniane również pieniądze zebrane od mieszkańców bloków, osiedli i większych domów.

Delegaci instytucji, zakładów, biur, przedsiębiorstw, itp. zatrudniających większą ilość pracowników dokonają wymiany w oddziałach Narodowego Banku Polskiego w dniach określonych przez kierownika oddziału.

Dowodem dla punktów wymiany, że pieniądze przedstawione do wymiany pochodzą od pracowników wymienionych instytucji lub z innej zbiorowej wymiany, jak mieszkańcy jednego domu itd., jest zaświadczenie wydane przez te instytucje lub Komitet Blokowy.

13. Dla przyspieszenia wymiany i dla uniknięcia straty czasu zaleca się dokonywać wymiany zbiorowo za pośrednictwem delegatów zakładów pracy i Komitetów Blokowych. W ten sposób zmniejszy się ilość zgłaszających się przy okienkach kasowych, uniknie natłoku i usprawni wymianę.

14. Sprawny przebieg wymiany w dużym stopniu zależy od dokładnego i szybkiego przeliczenia

nia przez kasjerów składanych do wymiany banknotów. Wobec tego Narodowy Bank Polski zwraca uwagę na konieczność prawidłowego ułożenia banknotów według odcinków, uformowania ich w paczki po sto sztuk i ujęcia tych paczek w opaski.

Przy wymianie większej ilości różnych odcinków zaleca się przedtem wypełnić zestawienie z podaniem rodzajów odcinków, ich ilości oraz sumy poszczególnych odcinków i sumy ogólnej.

Narodowy Bank Polski prosi wszystkich zgłaszających się do wymiany o przedkładanie banknotów uporządkowanych według przytoczonych wyżej wskazówek.

15. Narodowy Bank Polski zwraca uwagę, że określony przez ustawę dziesięciodniowy termin dla wymiany jest dostatecznie długi na to, by wszyscy wy-

mieniający mogli dokonać wymiany bez zbędnego pośpiechu.

Oddziały Narodowego Banku Polskiego w terenie otrzymały polecenie zorganizowania w miastach i gminach takiej ilości punktów, a w punktach tych tytuł okienek, by w praktyce załatwić wszystkich wymienianych w terminie krótszym od przewidzianego w ustawie.

Z tego więc względu nie należy tłoczyć się przy okienkach kasowych w pierwszych dniach wymiany, lecz zgłaszać się stopniowo i równomiernie przez cały czas jej trwania. Należy w tym względzie z pełnym zaufaniem stosować się do wskazówek, rad i zaleceń osób kierujących akcją wymiany i organów porządkowych.

Narodowy Bank Polski.

Ochrona interesów chłopów małorolnych i średniorolnych

Celem zabezpieczenia w związku z wymianą pieniędzy interesów małych i średniorolnych chłopów, uchwała Rady Ministrów, instrukcją ministra finansów daje chłopom małym i średniorolnym możliwość zapłacenia drugiej raty podatku gruntowego oraz wpłat FOR za 1950 rok w ulgowym terminie do 5 listopada br. włącznie w dotychczasowym pieniądzu w wysokości wskazanym w nakazie. Platnicy podatku gruntowego o przychodowości gospodarstwa powyżej 360.000 złotych mogą wpłacić drugą ratę podatku gruntowego i FOR w dotychczasowym pieniądzu i w dotychczasowym wymiarze tylko do 31 października br. włącznie.

Wkłady, które chłopowie wpłacali dotychczas na FOR państwo przelicza: średniorolnym w stosunku 100 złotych dotychczasowych równa się trzem nowym złotom i bogaczom w większym w stosunku: 100 złotych

dotychczasowych równa się jenemu nowemu złotu.

Wszystkie oszczędności chłopów złożone w Kasach Oszczędnościowych i w bankach oraz wszystkie udziały w spółdzielniach przeliczone zostają w stosunku 100 złotych dotychczasowych równa trzem złotom nowym, to jest według ich pełnej wartości. Wszystkie należności od państwa i spółdzielczości z tytułu kontraktacji, skupu, dostaw, robót i usług zostają spłacone chłopom w stosunku trzy nowe złote za sto złotych dotychczasowych czyli bez żadnego uszczerbku.

Wszystkie długi małorolnych i średniorolnych chłopów zaciągnięte u bogaczy wiejskich i lichwiarzy mają być spłacone w stosunku za sto złotych dotychczasowych — jeden złoty nowy, czyli ulegają zmniejszeniu do trzeciej części.

Wypłata rent, emerytur, zaopatrzenia i stypendiów

Dla ochrony interesów osób otrzymujących renty, emerytury oraz inne stałe zaopatrzenie a także stypendia, uchwała Rady Ministrów postanawia, że osoby te otrzymują niezależnie od normalnie przypadającej im renty, emerytury, zaopatrzenia lub stypendium — dodatkowy, jednorazowy zasiłek według następujących zasad:

Jeśli ostatnia wypłata w dotychczasowym pieniądzu renty, emerytury lub innego stałego zaopatrzenia została przez instytucję wypłacającą nadana pod adresem uprawnionego w pierwszej dekadzie miesiąca października br., zasiłek wyniesie jedną czwartą należnej renty emerytury lub innego stałego zaopatrzenia, wreszcie osoby dla których ostatnią wypłatę nadano w trzeciej dekadzie miesiąca października br., otrzymają zasiłek wynoszący trzy czwarte należnej emerytury,

renty lub innego stałego zaopatrzenia.

Obliczone w powyższy sposób kwoty zasiłków podlegają przeliczeniu na nowy pieniądz według stosunku jeden złoty dotychczasowy równa się trzem groszom.

Zasiłki te przekazane mają być pod adresem uprawnionych jak najwcześniej, a w każdym razie nie później niż do 15 listopada br. włącznie.

Ponadto Rada Ministrów postanowiła wypłacić słuchaczom szkół wyższych oraz innym osobom pobierającym stypendia ze środków publicznych jednorazowy dodatek w wysokości 70 złotych nowych, bez względu na rodzaj i wysokość otrzymywanego stypendium. Ten jednorazowy dodatek wypłacony będzie za pośrednictwem Kwestur Szkół Wyższych w nęprzekraczalnym terminie do dnia 6 listopada br. włącznie.

VI Jednorazowe wynagrodzenie wyrównawcze, dodatki i zasiłki

1. Pracownicy, którzy w myśl przepisów prawa, umowy lub zwyczajów otrzymywać mają najbliższą (po wprowadzeniu nowego pieniądza) kolejną wypłatę dopiero dnia 2 listopada 1950 r. lub później, otrzymają najdalej do dnia 4 listopada 1950 r. jednorazowe wynagrodzenie wyrównawcze w nowym pieniądzu. Wynagrodzenie wyrównawcze zależne będzie od ilości dni kalendarzowych od 1 listopada r. do następnego wypłaty oraz od przeciętnego faktycznie wypłaconego zarobku w okresie poprzednim. Sposób obliczenia wynagrodzenia wyrównawczego określa odrębna instrukcja Rady Ministrów.

2. Stypendyści otrzymają w czasie od 2 do 6 listopada 1950 r. jednorazowy dodatek w sumie 70 zł w

nowym pieniądzu.

3. Emeryci, renciści i inne osoby otrzymujące stale periodyczne zaopatrzenie ze środków publicznych, otrzymają jednorazowy zasiłek wynoszący od jednej czwartej do trzy czwarte miesięcznej emerytury, renty lub zaopatrzenia, w zależności od terminu wypłaty w miesiącu październiku. Sposób obliczenia zasiłku określa odrębna instrukcja Rady Ministrów.

Niezależnie od powyższego zasiłku, emerytury, renty i zaopatrzenia nadane przed 30 października r. i nie wypłacone przed tym dniem wypłacone będą przez PKO i Urzędy Pocztowe w nowym pieniądzu, przy przeliczeniu według stosunku 100 zł dotychczasowych równa 3 złotom w nowym pieniądzu.

VII. Postanowienia końcowe

1. Wszyscy ministrowie wydadzą w swoim zakresie działania zarządzenia, niezbędne dla niezwłocznego i ściślego wykonania niniejszej uchwały.

2. Prezydya Gminnych i Powiatowych Rad Narodowych niezwłocznie ogłoszą w gminach i gromadach o postanowieniach niniejszej uchwały, dotyczących nowego pieniądza (rozdział

D) plac i cen (rozdział II) przeliczenia zobowiązań oraz spłaty podatku gruntowego i FOR (rozdział III pkt 2, 3 i 5).

3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 30 października 1950 r.

Prezes Rady Ministrów
(—) J. Cyrankiewicz

Komunikat Narodowego Banku Polskiego o wymianie pieniędzy

Ustawą z dnia 28 października 1950 roku o zmianie systemu pieniężnego Narodowy Bank Polski został powołany do dokonania wymiany dotychczasowych banknotów na nowe banknoty i bilon, wprowadzone do obiegu z dniem 30 października 1950 roku.

W związku z powyższym Narodowy Bank Polski podaje do wiadomości, co następuje:

1. Narodowy Bank Polski rozpocznie wymianę na terenie całego kraju z dniem 30 października 1950 roku.

2. Wymiana trwać będzie od dnia 30 października do dn. 8 listopada 1950 r. włącznie.

3. Przy wymianie przyjmuje się relację 100:1, a więc przelicza się każde 100 jednostek dotychczasowych banknotów na 1 jednostkę pieniądza nowego, np.: 1 złoty na 1 grosz, 100 złotych na 1 złoty, 1000 złotych na 10 złotych.

4. Nowe pieniądze będą wydawane w banknotach w odcinkach po zł. 2, 5, 10, 20, 50, 100 i 500 oraz w bilonie po gr. 1, 2, 10, 20, 50 i 1 zł.

5. Wymianie podlegają dotychczasowe banknoty bez z ograniczenia sumy.

6. Wymiana odbywać się będzie w punktach wymiany organizowanych w miastach i w gminach wiejskich.

7. Adresy punktów wymiany i godziny przyjmowania do wymiany będą podane w obwieszczeniach na budynkach bankowych oraz w loka-

lach terenowych Rad Narodowych, ponadto w prasie miejscowej i przez radio. Punkty wymiany będą znaj-

Wszelkie wynagrodzenia za pracę, należne według umów o pracę lub umów służbowych wypłaca się począwszy od dnia 30 października 1950 roku w nowym pieniądzu bez względu na okres, za który wynagrodzenia te zostaną obliczone.

Kwotę przypadającą do wypłaty w dotychczasowym pieniądzu netto należy przeliczyć na nowy pieniądz w stosunku jeden złoty, dotychczasowy równa się trzy grosze nowe i wypłacać w nowym pieniądzu. Zabrania się dokonywać z upływem dnia 29 października w dotychczasowym pieniądzu jakichkolwiek bądź wypłat.

Wynagrodzenia, to znaczy zarówno cały zarobek, jak zaliczki lub wypłaty reszty zarobku, których termin płatności przypada według obowiązujących przepisów prawnych, postanowień zbiorowych układów pracy lub umów indywidualnych, w dniu 31 października br. to znaczy w szczególności wynagrodzenia miesięczne płatne z dołu za październik, lub płatne z góry za listopad, należy wypłacać począwszy już od poniedziałku, dnia 30 października, w ciągu dnia 31 października najdalej zaś 1 listopada br.

Wszelkie prace związane z ustaleniem zapotrzebowania na nowy pieniądz przeznaczone na wypłatę wynagrodzeń w dniach 30 i 31 października i w dniu 1 listopada r. należy rozpocząć już w najwcześniejszych godzinach porannych w niedzielę dnia 29 października, tak, aby zapotrzebowanie to mogło być zgłoszone do NBP lub innej właściwej kasy możliwie już w niedzielę dnia 29 października.

Jeśli w jakimkolwiek urzędzie, zakładzie, instytucji lub przedsiębiorstwie nie będzie można zakończyć wypłat wynagrodzeń w dniach 30 i 31 października, to urzędy te, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa uruchomą swe biura wypłat także w dniu 1 listopada r. bez względu na przypadający w tym dniu dzień świąteczny.

Pracownicy, którzy następną kolejną wypłatę (cały zarobek, zaliczki, lub resztę zarobku) otrzymać mają dopiero w dniu 2 listopada r. lub w dniach późniejszych, otrzymają w nie przekraczalnym terminie do 4 listopada r. wyrównanie chroniące ich przed skutkami wymiany przeprowadzonej na ogólnych zasadach. Dotyczy to tych pracowników, którzy w

związku z otrzymaniem wypłaty w dniu 2 listopada albo później będą musieli utrzymywać się z pieniędzy uzyskanych z wymiany reszty swej poprzedniej wypłaty na nowy pieniądz na ogólnych zasadach.

Wyrównanie to obliczone będzie w sposób następujący. Ostatnią wypłatę (zarobku, pensji lub zaliczki) netto dzieli się przez ilość dni kalendarzowych, które upływają od dnia ostatniej wypłaty do dnia najbliższej wypłaty. Otrzymaoną sumę przypadającą średnio na jeden dzień utrzymania mnoży się przez ilość dni upływających od 1. XI. włącznie do dnia poprzedzającego dzień najbliższej wypłaty włącznie (nie więcej jednak niż za 15 dni). Za każdą złotówkę wyliczonej w ten sposób sumy wypłaca się dwa grosze wyrównania w nowym pieniądzu. Przeliczenie w stosunku jeden złoty dotychczasowy równa się dwa grosze nowe a nie trzy grosze nowe, stosuje się dlatego, że jeden nowy grosz za jednego złotego dotychczasowego pracownik otrzyma wymieniając pieniądze pozostałe z poprzedniej wypłaty.

Weźmy prosty przykład: pracownik otrzymuje wynagrodzenie w

dwóch ratach. Pierwszą ratę otrzymał 23 października drugą zaś powinien dostać 5 listopada, czyli po trzy nastu dniach. Przy ostatniej wypłacie otrzymał 13.000 złotych, a więc dzienny zarobek wypadł (13.000:13) 1.000 zł. ponieważ od 1 listopada do dnia wypłaty 6. XI. upłyne 5 dni, należy się wyrównanie za pięć dni, czyli za 5.000 zł licząc 2 grosze za każdą starą złotówkę wypada 100 nowych złotych. Czy pokrywa to całkowicie stratę poniesioną przy wymianie? Tak, pokrywa. Nasz pracownik wymienił 5.000 złotych w gotówce tak jak wszyscy inni według stosunku 100 starych złotych równa się 1 nowemu złotemu i otrzymał 50 złotych. Wraz z wyrównaniem wynoszącym 100 złotych, otrzymał więc za swój poprzedni zarobek 150 złotych, czyli swoje pieniądze według stosunku: 100 starych złotych równa się nowemu złotu. Ponieważ wszystkie ceny są przeliczone w tym samym stosunku nie poniesie on żadnej straty.

Kierownicy urzędów, zakładów, instytucji i przedsiębiorstw winni niedokonywania w ustalonym terminie wypłat o których mowa w obwieszczeniach staną do odpowiedzialności.

(Ciąg dalszy na stronie 1)

P. Ulianow

kan dy dat nauk ekonomicznych

Co dała narodowi Rewolucja Październikowa? Wzrost powszechnego dobrobytu w ZSRR

Na przestrzeni dziejów ludzkość znała niemało rewolucji. Żadna z nich nie przyniosła jednak masom pracującym wyzwolenia od ucisku i wyzysku. Rewolucje, które obaliły panowanie właścicieli niewolników, zakończyły się przejęciem władzy przez feudalów-obszarników. Rewolucje, które zlikwidowały ustroj feudalny, oddały władzę w ręce nowych wyzyskiwaczy — kapitalistów. We wszystkich tych wypadkach masy pracujące były nadal uciskane i nadal prowadziły nędzną głodową egzystencję.

Pierwszą rewolucją, która raz na zawsze obaliła panowanie klas wyzyskiwaczy doprowadziła do uszczerbienia władzy ludu pracującego, była wielka Październikowa Rewolucja Socjalistyczna r. 1917 w Rosji. Dzięki niej lud zdobył prawdziwą wolność i począł budować nowe społeczeństwo, oparte na bratniej współpracy robotników, chłopów i inteligencji pracującej. Jest to społeczeństwo socjalistyczne.

LUD NIE TYLKO ZDOBYŁ WOLNOŚĆ I STAŁ SIĘ GOSPODARZEM KRAJU. W toku budowy socjalizmu DOBROBYT MASY LUDOWYCH ZACZAŁ SIĘ WYBITNIE PODNOSIĆ.

„Nasza Rewolucja — mówił Towarzysz STALIN — jest jedyną na świecie rewolucją, która nie tylko rozbiła kajdany kapitalizmu i dała ludowi wolność, ale zdołała prócz tego dać ludowi warunki materialne do dostatecznego życia. Na tym polega siła naszej rewolucji, to, co ją czyni niezwyciężoną”.

W okresie przedwojennych pięcioletek stalinowskich sytuacja materialna ludzi radzieckich poprawiała się wyjątkowo szybko. Dzięki pięcioletkom w Związku Radzieckim powstał olbrzymi przemysł, niebывale wzrosła produkcja towarów, przeznaczonych do konsumpcji. Nowy przemysł zaopatrzył rolnictwo w setki tysięcy traktorów, kombajnów i innych maszyn. Na bazie dużych gospodarstw kolektywnych chłopcy zaczęli stosować w rolnictwie najnowsze osiągnięcia nauki. Wszystko to sprzyjało wzrostowi wydajności rolnictwa, wzrostowi produkcji w kraju i zwiększeniu się dochodów kółchoźników.

Tak np. w roku 1937 rodzina kółchoźnika za pracę w gospodarce uspołecznionej otrzymywała przeciętnie samego tylko zboża 2.300 kg, w roku 1934 natomiast otrzymała zaledwie 975 kg.

Sukcesy gospodarki narodowej wpłynęły przede wszystkim na polepszenie wyżywienia ludności. Zwiększyło się też znacznie zapotrzebowanie na towary przemysłowe. Tak np. w okresie drugiej pięcioletki wzrosło trzykrotnie zapotrzebowanie kółchoźników na wyroby włókiennicze, obuwy, kalosze i inne towary.

Wzrost spożycia narodowego trwał nadal w okresie trzeciej pięcioletki, przerwanej napaścią Niemiec hitlerowskich na Związek Radziecki.

Jednak wojna czasowo tylko zahamowała proces wzrostu dobrobytu ludności ZSRR. Natychmiast po odniesionym zwycięstwie kraj radziecki przystąpił do wykonania pokojowego powojennego planu pięcioletniego, sto-

pa życiowa ludzi radzieckich zaczęła się znów podnosić w bardzo szybkim tempie.

Był to przede wszystkim wynik pomyślnego wykonywania planu pięcioletniego i szybkiej odbudowy gospodarki narodowej, które ucierpiało w okresie wojny. W końcu roku ubiegłego przeciętny miesięczny poziom produkcji przemysłowej przekraczał już przeszło 1,5 raza poziom przedwojenny. Również gospodarka rolna ZSRR przekroczyła stan z przed wojny. Naród otrzymuje coraz więcej różnorodnych towarów. Równocześnie znacznie wzrosły zarobki ludności, a więc podniosła się także jej zdolność nabywcza.

Dążąc do stałego wzrostu stopy życiowej ludności ZSRR, państwo radzieckie nie tylko zwiększa produkcję towarów, ale systematycznie obniża ich ceny. Po wojnie trzykrotnie już dokonano w Związku Radzieckim obniżki cen wszystkich towarów konsumpcyjnych. W wyniku pierwszej obniżki — w grudniu 1947 roku — zdolność nabywcza ludności podniosła się dwukrotnie. W marcu 1949 roku, a następnie w marcu br. ceny wszystkich towarów uległy dalszej niżce. W wyniku ostatniej niżki cen zdolność nabywcza ludności radzieckiej podniosła się o przeszło 20 proc.

Państwo radzieckie przejawia ogromną troskę o warunki mieszkaniowe ludu pracującego. Na budownictwo mieszkaniowe przeznaczają się ogromne środki. W latach 1948 — 1949, w Związku Radzieckim odbudowano i wybudowano ponad 72 miliony m kw. powierzchni mieszkalnej w miastach i osiedlach robotniczych oraz 2,3 miliona domów mieszkalnych w miejscowościach wiejskich. W tymże okresie w 185 miastach i osiedlach robotniczych oraz w 27 miastach wprowadzono komunikację tramwajową i trolejbusową. Przeprowadzono poważne prace w zakresie dostarczania gazu, elektryczności itd. Wiele robi się również w tym względzie dla wsi radzieckiej, która coraz bardziej unodabnia się do miasta.

W okresie przedrewolucyjnym w Rosji ludzie pracujący mieszkali w bardzo ciężkich warunkach. Robotnicy gnieździłi się w niedźnych leniakach na przedmieściach, jakich mnóstwo widzimy dotąd w miastach krajów kapitalistycznych. Po rewolucji sytuacja całkowicie się zmieniła: na przedmieściach powstały nowoczesne dzielnice mieszkaniowe, nieczym nie różniące się od śródmieścia.

Podniesienie dobrobytu narodu stanowi główny cel Rządu radzieckiego i Partii komunistycznej. Towarzysz Stalin poświęca sprawie tej nieustanną troskę. Z jego inicjatywy rozpoczęło się w ZSRR gigantyczne budownictwo na Woldze, Amu-Darii i Dnieprze, gdzie powstaną olbrzymie elektrownie wodne i cały system kanałów irygacyjnych. Oddanie tych obiektów do użytku pozwoli nawodnić około 25 milionów ha ziemi; na obszarach tych ludzie radzieccy będą osiągać wspaniałe plony upraw żywnościowych i technicznych. W wyniku tych przedsięwzięć obfitość produktów w kraju będzie nadal wzrastać, a życie narodu stanie się lepsze i dostatniejsze. Nie na próżno też naród nazywa te wspaniałe obiekty obiektami stalinowskimi.

(Ciąg dalszy na stronie 4)

Współzawodnictwo w sprawnym przebiegu przewozów jesiennych w okręgu rzeszowskim

Celem usprawnienia przewozów jesiennych, na terenie Oddziału Ruchowo-Handlowego PKP Rzeszów wprowadzono współzawodnictwo między stacjami a klientami PKP.

Przystępując do współzawodnictwa obejmującego dzierżawców bocznic i klientów PKP, zespoły stacyjne zobowiązały się podstawić terminowo na bocznicę punkty wyładunkowe wagony próżne pod naładunek oraz wagony do wyładunku względnie przeładunku, planowo zabierać wagony próżne, względnie wagony załadowane. Przystępując do współzawodnictwa zespoły stacyjne zobowiązały się również pracować bez wypadków i awarii w czasie obsługi bocznic i punktów wyładunkowych.

Szczegółowy regulamin przewiduje obowiązki dzierżawców i klientów PKP biorących udział we współzawodnictwie. Zobowiązują się oni załadowywać w terminie i wyładowywać podstawić przez PKP wagony oraz zamawiać w ustalonym terminie wa-

gony pod naładunek, a zwłaszcza wagony specjalne, wykorzystywać wagony do pełnej ładowności, wykorzystywać wagony spod wyładunku własnym przeładunkiem, składać w przepisany terminie listy przewozowe, równomiernie, zgodnie z przydzielonym limitem i planem wykorzystywać tabor PKP w ciągu całego miesiąca, nie wyłączając niedziel i świąt.

Nie zaśmiecać ramp i placów wyładunkowych oraz oczyszczać wagony spod przeładunku, usuwać z placów stacyjnych wyładunkowe materiały, by nie namoewał przeładunku innym klientom, wystrzegać się reekspedycji przesyłek i utrzymywać w należytym stanie bocznic kolejowe.

Do współzawodnictwa przystąpiły już następujące przedsiębiorstwa: Państwowy Monopol Spirytusowy w Łańcucie, Państwowe Przedsiębiorstwo Budowlane, Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego i Powiatowy Związek Gminnych Spółdzielni w Mielcu oraz Zakłady Przemysłowe w Sędziszowie, przy czym stacje spodziewają się dalszych zgłoszeń klientów.

O zadaniach organizacji partyjnych w rozwijaniu i umacnianiu spółdzielczości produkcyjnej

Z przemówienia końcowego I sekretarza KW PZPR tow. Jana Ptasńskiego na październikowym Plenum KW

Podsumowania dyskusji na ostatnim Plenum Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Rzeszowie, w której wzięło udział 23 towarzyszy, dokonał I sekretarz KW tow. Jan Ptasński.

Niektóre akcje polityczne na terenie województwa rzeszowskiego, prowadzone przez nasze organizacje partyjne, nie mają ciągłości, są realizowane dorywczo. Przeprowadzając jedną akcję traci się niejednokrotnie z oczu drugą, niemniej ważną. Podobnie wygląda sprawa z naszą pracą na wsi.

Rozwoju spółdzielczości produkcyjnej, umacniania istniejących spółdzielni i zakładania nowych nie wolno izolować od uruchamiania tych wszystkich dźwigni, które właśnie umożliwiają dalszy rozkwit gospodarki zespołowej. Jedną z takich dźwigni, gwarantujących m. in. pomyślną pracę na odcinku spółdzielczości produkcyjnej — są PGR-y.

Socjalistyczna, zmechanizowana, nowoczesna gospodarka PGR-ów budzi zainteresowanie chłopów mało i średnio rolnego, przekonywuje go o wyższości gospodarki zespołowej nad drobnotowarową. Wzorowo pracujące PGR, osiągające wysoką wydajność z 1 ha, to ważny czynnik uswiadmiający, to niezbitny argument o wyższości gospodarowania socjalistycznego nad drobnotowarowym.

Drugą tego rodzaju dźwig-

nią, budzącą zainteresowanie chłopów planowością, wdrażającą go w elementy planowania jest kontraktacja. Dzięki niej chłop wychodzi ze swojej izolowanej, zależnej od rynku, anarchistycznej gospodarki drobnotowarowej — dojrzewa do gospodarki zespołowej.

Trzecią dźwignią jest dalszy rozwój i umocnienie POM-ów. Nasze POM-y polepszyły swą dotychczasową pomoc dla spółdzielni produkcyjnych, otoczyły je fachową opieką. Jednak przy zadawalającym wykonywaniu zadań gospodarczych POM-y nie spójstają jeszcze za daniami politycznym.

Poprzez gospodarza pomoc go spodarstwom indywidualnym, poprzez wykazywanie na konkretnych przykładach wyższości gospodarki zespołowej POM-y mogą spełniać swoje zadania polityczne. Nasze instancje partyjne muszą otoczyć POM-y troskliwą niż dotychczas opieką, muszą prowadzić stałą pracę organizacyjno-partyjną, muszą walczyć o upolitycznienie pracy POM-ów.

Z kolei tow. Ptasński omówił zagadnienie dniówki obrotkowej, której dyskusję poświęcił wiele miejsca. Szereg towarzyszy omawiało podczas dysku-

sji sprawę wysokości dniówki obrotkowej. Do sprawy wysokości dniówki nie można, rzecz prosta, podchodzić mechanicznie. Są bowiem różne kultury, różne warunki glebowe itp. Można jednak przyjąć, że 13—20 dniówek obrotkowych z 1 ha jest słuszne. 40 dniówek z 1 ha, jak to miało miejsce w niektórych spółdzielniach produkcyjnych, — świadczy o wyraźnym zanizaniu norm.

Przeciętna dniówka administracyjnych w poszczególnych spółdzielniach produkcyjnych na szego województwa dostęga do 17 proc. Jest to stanowczo za wysoki odsetek dniówek administracyjnych. W kółchozach radzieckich np. przeciętna dniówka administracyjnej wynosi zaledwie 5 proc.

Ważnym czynnikiem, wpływającym na prawidłowy rozwój spółdzielni produkcyjnej jest sprawiedliwy podział dochodu. Nie może zaistnieć fakt, że członek spółdzielni, który nie wychodzi do pracy, uchyla się od niej, — uczestniczył w podziale dochodu. Byłoby to objawem niezdrowym, — demoralizującym dla innych członków spółdzielni, którzy pracują uczciwie i ofiarnie. Jeśli ktoś pracuje poza spółdzielnią, np. w fabryce, powinien uczestniczyć w podziale dochodu.

(Ciąg dalszy na stronie 4)

W najcięższe dni wojny z obcą interwencją i ślami wewnętrznymi kontrewolucji, w dni kiedy młode państwo radzieckie odcięte było od swych bogatych w chleb i surowce terenów, a miliony robotników i chłopów toczyły na wszystkich frontach ciężką walkę z przeważającymi ślami wroga, zebrał się w Moskwie, w dniu 29 października 1918 r. Zjazd chłopskich i robotniczych związków młodzieży.

Przybyło nań 194 delegatów — przedstawił ciele 22.100 członków związku młodzieży. Uczestnikami Zjazdu byli w olbrzymiej większości ludzie, walczący z bronią w ręku w obronie rewolucyjnej władzy. Ci młodzi obywatele młodego socjalistycznego państwa znali swój cel i drogę, którą zamierza i kroczyć. W walce przeciwko wrogom ojczyzny, dali wyraz oddaniu sprawie rewolucyjnej.

Zjazd utworzył Rosyjski Komunistyczny Związek Młodzieży przy przemianowany później na Wszechzwiązkowy Komunistyczny Związek Młodzieży — Komsomol.

Od chwili powstania Komsomolu upływa 32 lata. Komsomol wyrósł w potężną organizację, jednoczącą w swych szeregach ponad 10 milionów radzieckiej młodzieży. Komsomol przoduje i wychowuje nie tylko młodzież radziecką. Na przykładzie pracy Komsomolu cała postępową mło-

Święcimy 32 rocznicę powstania Komsomolu

dzień świąt uczy się, jak brać udział w pracy dla własnej ojczyzny, jak walczyć o szczęśliwą przyszłość ludzi pracy, o pokój.

„Komsomol stał zawsze w pierwszych szeregach naszych bojowników. Nie znam wypadku, by pozostawał on w tyle za tokiem naszego rewolucyjnego życia” — powiedział Józef STALIN.

Pierwsze lata działalności Komsomolu to okres bohaterskiej walki przeciwko kontrewolucji. W 1919 r. na front zgłosili się wszyscy komsomolcy siedmiu obwodów rosyjskich, m. in. wszyscy komsomolcy obwodu moskiewskiego. W wyn ku trzech zaciągów do Armii Czerwonej. Komsomol dał na front 25 tysięcy swych członków. Jakże zaszczytne są słowa Krowa: „Ci z nas, którzy byli wózewczas na froncie, pamiętają, jak wielką, powiedziała bym wyjątkową rolę odegrał wtedy Komsomol”.

Rozpoczął się okres socjalistycznego budownictwa. Komsomol szeroko rozpałł umiał w sercach młodego pokolenia zapal do pracy dla wiel-

kiej sprawy. Ponad 250 tysięcy komsomolców brało udział w lkw dacił analfabetyzmu. 350 tysięcy budowniczych w ciężkich obiektach przemysłowych to młodzież. Niezliczone podaje można przykłady udziału młodzieży radzieckiej w budownictwie socjalistycznym. Można przytoczyć tysiące nazwisk przodujących w tej pracy młodych obywateli kraju Rad, tak jak Piotr Krywonos, inicjator ruchu stachanowskiego wśród kolejarzy, jak Pasza Angelina — przodująca traktorzystka...

Każdy z tych przykładów jest świadectwem roli Komsomolu, jego sily i oddziaływania na młodzież. Życie i praca radzieckich chłopów i dziewcząt świadczy, jak głęboko rozwijał wśród nich Komsomol miłość do socjalistycznej ojczyzny.

Tylko w ścisłej współpracy z masami młodzieży, z ich życiem i pragnieniami, można było tak szeroko i z takimi rezultatami rozwinąć pracę wychowawczą. Tylko

poprzez oparcie się w tej pracy na wskazaniach i opiece Partii Bolszewickiej, przodującej sily rewolucji, można było wychowywać młodzież w głęboko rewolucyjnym, komunistycznym duchu. Tylko kierując się w swej pracy wskazaniem wędzów rewolucji — LENINA I STALINA, zapożyczając swych członków z ich wskazaniami i z przodującą teorią marksizmu leninizmu, mogli Komsomol posiadać olbrzymią siłę ideologiczną, siłę porywającą młodzież.

Dziś, we wszystkich kołach Związku Młodzieży Polskiej, w zakładach pracy, szkołach i wsiach, na uroczystych zebraniach i akademiach święcimy 32 rocznicę Komsomolu.

Święcimy ją uroczystie — podejmując zobowiązania o założeniu koła Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, o nauce języka rosyjskiego, o nawiązaniu stałego kontaktu z grupą komsomolską. Święcimy ją ze świadomością, że Komsomol jest dla nas wzorem, że świadomością, jak wiele daje nam dla naszej codziennej pracy doświadczenie Komsomolu, jak pomaga nam w spełnieniu naszych zadań.

Na doświadczeniach i osiągnięciach

Komsomolu uczą się nasze organizacje, jak najlepiej wychowywać młodzież polską w duchu oddania sprawie budowy socjalizmu. Praca i osiągnięcia młodych radzieckich robotników, uczniów i kółchoźników wskazuje naszej pracującej i uczącej się młodzieży, jak podnieść poziom swej pracy, jak najlepiej wykorzystać swe umiejętności w służbie dla ludu. Postawa młodzieży radzieckiej — bohaterstwo młodych uczestników Wojny Ojczyźnianej — Aleksandra Matrosowa, lotnika Gastello, Zo' Kosmodemianskiej, obecna praca młodych realizatorów powojennej pięcioletki — daje nam wzór głębokiego patriotyzmu, nienawiści do wroga ludu.

I dlatego młodzież polska powszechnie święci rocznicę Komsomolu podejmowanem zobowiązaniami, które pomogą jej jeszcze lepiej poznać życie młodzieży radzieckiej.

Młodzież polska chce brać jeszcze żywszą udział w budowie socjalizmu w naszym kraju. Chce brać jeszcze bardziej aktywniejszy udział w walce mas pracujących całego świata o pokój. Komsomol pokazuje jej swą codzienną pracą i walką, jak postępować tą piękną drogą.

Co dała narodowi Rewolucja Październikowa?

(Dokończenie ze str. 3-ej)

Gigantyczne budownictwo radzieckie najmówniej świadczy o pokojowym charakterze polityki państwa radzieckiego. Dążąc do podniesienia stopy życiowej narodu, do dalszego rozwoju gospodarki narodowej, państwo radzieckie potrzebuje pokoju i przyjaźni między narodami. Jedynie kraje imperialistyczne, zmierzające do zagarnięcia cudzych ziem, są zain-

teresowane w wojnie, którą wszelkimi sposobami usiłują rozpętać.

Na sztandarze Rewolucji Październikowej było wypisane wezwanie do pokoju i przyjaźni między narodami. Państwo radzieckie, które powstało w wyniku zwycięstwa Rewolucji Październikowej, stoi obecnie na czele narodów walczących o pokój.

O zadaniach organizacji partyjnych w rozwijaniu i umacnianiu spółdzielczości produkcyjnej

(Ciąg dalszy ze strony 3)

du. o ile przeprowadzi określony czas w ciągu roku, ustalony przez zebranie ogólne. Zgodnie z ustawą na ten okres czasu musi być zwolniony (urlpowany) ze swego stałego miejsca pracy do pracy na polu spółdzielczym.

Podczas dyskusji poruszono również sprawę pomocy — koni. Nie wszystkie spółdzielnie są jeszcze w pełni obsługiwane przez traktory, dlatego nie należy przedwcześnie pozbywać się koni. Przy wkładach inwentarskich należy pamiętać, że oprócz konia chłop obowiązany jest wnieść paszę. W żadnym wypadku nie może zaistnieć fakt, aby spółdzielnia żywiła konia, który używany jest przez członka spółdzielni do różnych prac poza spółdzielnią.

W dalszej części podsumowania dyskusji tow. Ptasinski omówił szczegółowo pracę organizacji partyjnej na wsi, wskazując na to, że wspaniałe sukcesy kolchozów radzieckich stały się możliwe w głównej mierze dzięki temu, że organizacje partyjne potrafiły łączyć pracę polityczną z gospodarczą działalnością kolchozów.

Ważnym momentem w początkowej działalności organizacji podstawowej w spółdzielni produkcyjnej jest otoczenie jej troskliwą opieką ze strony instancji partyjnej, zapewnienia regularności zebrań, ubojowienia jej. Organizacja partyjna musi dbać o to, by właściwie rozstać siły w spółdzielni, aby na wszystkich odłankach pracy byli członkowie Partii, którzy muszą dawać przykład bezpartyjnym, przodować w pracy. Instancje partyjne muszą wreszcie dbać o to, aby przyspieszyć dojrzewanie członków Partii do spółdzielczości produkcyjnej. Wielu bowiem jeszcze naszych towarzyszy na wsi stoi poza spółdzielnią produkcyjną.

Spółdzielnia produkcyjna nie może w żadnym wypadku izolować się od reszty wsi. Nie można tworzyć jakiegos sztucznego podziału pomiędzy członkami spółdzielni produkcyjnej a małą i średniorolnymi, stojącymi jeszcze poza spółdzielnią. Spółdzielnia produkcyjna winna pomagać małej i średniorolnym, niezależnie od tego, w ten sposób od wyzyskiwaczy.

Nienaruszalna, leninowska zasada dobrowolności przy wstępowaniu do spółdzielni produkcyjnej nie może istnieć bez stałego podnoszenia świadomości małej i średniorolnych. Temu celowi w pierwszym rzędzie służy coraz szersza sieć kursów szkoleniowych, stała agitacja i propaganda. Tylko poprzez szkolenie, tylko poprzez uzbrajanie nasze pracujące chłopstwo w niezwykłą oręż marksizmu — leninizmu może podnieść stopień świadomości, możemy przyspieszyć dojrzewanie pracującego chłopstwa do wielkiej idei spółdzielczości produkcyjnej.

Z drugiej jednak strony dobrowolność nie oznacza bynajmniej tolerowania wrogiej propagandy. Zdarzało się bowiem, że i w ten sposób, pod naciskiem wroga klasowego, interpretowano w terenie zasadę dobrowolności. Oznacza to niedocenywanie znaczenia walki klasowej, bagatelizowanie podłych metod bogaczy wiejskich i ich zauszników.

Z obrad Plenum Wojewódzkiego Komitetu Obróńców Pokoju w Rzeszowie

Broniąc pokoju, bronimy nasze matki i dzieci

W okresie przygotowań do drugiego Światowego Kongresu Pokoju, na fali wzmożonego, masowego ruchu w obronie pokoju — odbyły się obrady Plenum Wojewódzkiego Komitetu Obróńców Pokoju w Rzeszowie.

Na obrady przybyli przedstawiciele Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju z Warszawy — Marjan Rosak i Henryk Swniarski, oraz przedstawiciele poszczególnych Powiatowych Komitetów Obróńców Pokoju. Obrady zajął przewodniczący WKOP — Dr. Franciszek Błoński, witając zebranych delegatów i przybyłych gości. Obszerny referat na temat aktualnych zagadnień politycznych i toczących się masowej akcji w obronie pokoju na całym świecie wygłosił tow. Brudek — w. przewodniczący WKOP.

Mówca podkreślił znaczenie jakiegoś masowego ruchu obrony pokoju dążącego konsekwentnie do unicestwienia grabieżczych planów agresji i wywołania nowej wojny światowej przez imperialistów amerykańskich.

Mobilizując, zorganizując żołnierzy pokoju z tych, którzy nie chcą wojny, ale jeszcze nie walczą — a nie znaleźć się już nigdy nikt, kto by ośmielił się podnieść rękę na pokój. Takie jest naczelną zadanie ruchu obrońców pokoju na całym świecie i w naszym kraju.

„Broniąc pokoju — zakończył mówca — bronimy naszych matek i dzieci naszych ojców, sióstr i braci przed śmiercią, kalectwem i nędzą. Zwycięstwo będzie nasze, POKÓJ ZWYCIĘŻY WOJNĘ”.

Z kole członk Zarządu WKOP — Mikosz, wygłosił referat o aktualności terenowych komitetów obrońców pokoju w akcji przygotowań do II Światowego Kongresu i w obliczu ważnych zagadnień politycznych rozgrywających się na arenie międzynarodowej.

W sprawozdaniach, wygłoszonych przez poszczególnych przedstawicieli terenowych komitetów obrońców pokoju podkreślono wyniki, jakie osiągnięto dotychczas i jak rozwija się masowa akcja w obronie pokoju. Do najlepszej pracującej należą komitety w Gorlicach, Jarosławiu, Łańcucie i Sanoku. Osparuje Komitet w Deb'cy.

W dyskusji nad sprawozdaniami, zabrał głos tow. Kapala, przedstawiciel KW PZPR. W porównawczych słowach mówca przedstawił obraz walki jaką toczy obóz pokoju — potężny Związek Radziecki, kraje demokracji ludowej z chorążym pokoju Tow. STALINEM na czele — ze zgnitym obozem wojny, reprezentowanym przez imperialistów amerykańskich, o trwały pokój na świecie.

O ważnym zagadnieniu, dotyczącym ugruntowania akcji pokojowej prowadzonej na Ziemiach Odzyskanych, mówił ksądz Nowak. Jako kapłan katolicki, zwrócił się on z apelem aby domagać się od Episkopatu polskiego zwołania stanu tymczasowości i unormowania spraw kościelnych przez utworzenie stałych delekcji i mianowanie stałych biskupów ordynariuszy oraz stałych proboszczów w parafiach na Ziemiach Odzyskanych.

Przedstawiciel PKOP — Marian Rosiak, apelował do zebranych, aby w pracy swej dotarli, szczególnie na terenie wiejskim, do kół gospodyń wiejskich i młodzieży szkolnej, oraz pomogli w likwidacji analfabetyzmu. Podniesienie poziomu uświadamienia ludności wiejskiej, przyczyni się do rozszerzenia i wzmocnienia frontu pokoju.

WKOP w Rzeszowie, postanowił przyznać przechodni sztandar pokoju oddziału mechanicznego PKP w Rzeszowie — która wykonała plan roczny na 71 dni przed terminem i wykonała podjęte zobowiązania — w uznaniu zasług jakie żołnierz położył w walce o pokój.

Na zakończenie zebrania uchwalili rezolucję:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 października 1950 r. w sprawie zmiany systemu pieniężnego

Sprzedaż towarów i świadczenia usług w okresie wymiany pieniądza

Streszczenie instrukcji Rady Ministrów

(Ciąg dalszy ze strony 2)

Celem umożliwienia ludności zakupu artykułów spożywczych i codziennego użytku oraz korzystania z usług komunikacji i innych niezbędnych usług w okresie wymiany pieniędzy nie wszyscy jeszcze będą w posiadaniu nowych pieniędzy, Rada Ministrów ustaliła następujące zasady, obowiązujące w handlu:

Wymiana pieniądza rozpoczyna się od 30 października. W przededniu wymiany 29. X. w niedzielę będą otwarte zakłady gastronomiczne w miastach (restauracje, bufety i stolówki) apteki dyżurne i kioski dla sprzedaży gazet i czasopism. Zakup w tym dniu odbywa się w dotychczasowym pieniądzu i według dotychczasowych cen. W dniu 29. X. obowiązuje kategorię zakaz sprzedaży napojów alkoholowych z wyjątkiem piwa.

Wszystkie inne sklepy włączając do zakładów gastronomicznych w gminach wiejskich będą w tym dniu zamknięte.

W dniu 29. X. można będzie korzystać ze wszystkich usług komunikacyjnych nie włączając taksówek i dorozek oraz z usług pocztowych, placąc według dotychczasowych cen w dotychczasowych pieniądzu. To samo dotyczy biletów do teatrów, kin na imprezy sportowe itp. oraz opłat za hotele i pensjonaty.

W dniu 30 października obowiązują następujące przepisy: Wszystkie sklepy i punkty sprzedaży i zakłady usługowe będą czynne. Począwszy od dnia 30 października można nabywać wszelkie towary i opłacać wszelkie usługi za nowy pieniądz po cenach przeliczonych w stosunku jeden złoty dotychczasowy równa się trzem nowym groszom. Za dotychczasowe pieniądze można do dnia 5 listopada włącznie nabywać następujące artykuły: mięso, wędlina, kiełbasa, zrywacz, ser, sery, jaja, suszone, mleko, ziemniaki, chleb, soki, owoce, ryby, potrawy i napoje w zakładach gastronomicznych z wyjątkiem alkoholowych (prócz piwa), lekarstwa, książki, gazety, czasopisma, kwiaty, wianki, świeczki oraz w kieszkach zapalniczek i papierosy.

Podobnie dotychczasowym pieniądzem można opłacać następujące usługi: gaz, elektryczność, wodę, przejazdy kolejowe, tramwajowe, autobusowe, trolejbusowe, lotnicze, przejazdy taksówkami i dorozkami, bilety widowiskowe, honoraria lekarskie, dentystyczne, położnicze, pielę-

gniarskie, oraz opłaty sanatoryjne hotelowe i pensjonalowe.

Przy nabyciu wymienionych towarów i korzystaniu z wymienionych usług za dotychczasowe pieniądze obowiązują ceny w nowym pieniądzu przy czym dotychczasowe banknoty przyjmuje się w stosunku 100 złotych dotychczasowych równa się jeden złoty w nowym pieniądzu.

Począwszy od 30 października na listy i przesyłki pocztowe można naklejać dotychczasowe znaczki, ale w połtrójnej wysokości. Znaczki pocztowe sprzedaje się za nowe pieniądze po cenie: 1 złoty dotychczasowy równa się jeden grosz — lub za stare pieniądze placąc sumę wskazaną na znaczku.

Wszystkie przedsiębiorstwa handlowe lub usługowe — państwowe, spółdzielcze i prywatne obowiązane są do normalnej pracy zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Kto utrudnia przeprowadzenie zmiany systemu pieniężnego przez nieotwieranie sklepów, ograniczanie sprzedaży, pobieranie wyższych cen od ustalonych obowiązującymi zarządzeniami, bądź też przez inne czynności godzące w interes społeczny, będzie surowo karany.

Przez cały okres trwania wymiany będzie przeprowadzana państwowa i społeczna kontrola sklepów oraz instytucji i zakładów usługowych.

Komunikat dla kierowników uspołecznionych zakładów handlowych

Wszyscy kierownicy uspołecznionych sklepów i punktów sprzedaży zakładów handlowych, hurtowni oraz zakładów gastronomicznych i usług handlowych zarówno państwowych, jak i spółdzielczych obowiązani są zgłosić się dziś w niedzielę dnia 29. X. o godz. 10 rano do swych organizacji zwierzchnich (kierownicy sklepów MHD do swych dyrekcji miejskich, kierownicy sklepów spółdzielczych do zarządów spółdzielni, kierownicy sklepów mięsnych CZPMS do ekspozytury Centralnego Zarządu itp.).

Dla walki z plagą pijaństwa podniesienie cen wódki Uchwała Rady Ministrów

Dane za ostatnie trzy kwartały wykazują wzrost spożycia spirytusu konsumcyjnego i wódek. Wzrost ten idzie w parze z niepokojącymi objawami rozszerzania się plagi nałogowego alkoholizmu. Szkody, które pod-

nosz z tego powodu społeczeństwo są poważne, zarówno materialne, jak moralne i dlatego konieczne jest podjęcie radykalnych środków dla osiągnięcia poważnego obniżenia spożycia napojów wysokoalkoholowych.

Doświadczenie wielu państw wskazuje, że wszelkie próby zwalczania alkoholizmu środkami administracyjnymi przy pomocy zarządzeń prohibycyjnych skazane są na niepowodzenie. Dlatego obok zmniejszenia, obniżenia na długofalowy efekt działalności środków wychowawczych, skutecznym środkiem zahamowania i obniżenia spożycia napojów wysokoalkoholowych jest wyższa cena tych artykułów. Tymczasem ceny u nas dotąd stosowane są niższe od cen analogicznych wyrobów zagranicą.

Wychodząc z tych założeń, celem podłożenia tamy szkodliwemu wzrostowi alkoholizmu, w trosce o zdrowie ludności oraz dla uniknięcia szkód materialnych i demoralizacji, jaką po ciąży za sobą rozpowszechniający się nałóg pijaństwa, Rada Ministrów postanawia podnieść z dniem 30 października 1950 r. ceny spirytusu konsumcyjnego i wódek zwykłych o 50 procent, oraz wódek gatunkowych i innych wyrobów Polskiego Monopoli Spirytusowego o 40 proc. i zleca ministrowi handlu wewnętrznego oraz ministrowi finansów wydanie odpowiednich zarządzeń.

Do wiadomości finansowych pracowników urzędów, przedsiębiorstw i instytucji

W związku z zmianą systemu pieniężnego wszystkie urzędy, przedsiębiorstwa uspołecznione i instytucje społeczne obowiązane są dziś w niedzielę 29 października 1950 r., a najpóźniej przed rozpoczęciem czynności kasowych w dniu 30 bm. ustalić komisyjnie pozostałość gotówki w kasach. W skład komisji wchodzi kierownik urzędu, przedsiębiorstwa lub instytucji względnie jego zastępca, pracownik odpowiedzialny za gospodarkę finansową, kasjer i w razie możliwości przedstawiciel rady zakładowej. Pożądaną jest udział przedstawiciela Prezydium terenowej Rady Narodowej. Po przeliczeniu pozostałości gotówki, komisja winna sporządzić odpowiedni protokół.

Osoby, które załknasowały pieniądze na rzecz urzędów, przedsiębiorstw i instytucji a jeszcze się z nich nie wycofały jak np. nkasenci, poborcy podatkowi itp. winny w dniu 30 października br. złożyć rozliczenie i wpłacić załknasowaną sumę do kasy. Jeżeli nie mogą tego uczynić osobiście (z powodu nieobecności w siedzibie urzędu czy przedsiębiorstwa, niemożności powrotu do dnia

Komunikat Prezydium Rady Ministrów dla prezydów Rad Narodowych

Prezydium Rad Narodowych, kierownicy wydziałów i ich zastępcy oraz cały pozostały personel przystępują do pracy w niedzielę 29 października o godz. 8.30 rano.

Obecność wszystkich pracowników bezwzględnie obowiązkowa.

Wezwanie do pracowników Narodowego Banku Polskiego, pracowników instytucji bankowych i oszczędnościowych

Wszyscy pracownicy Narodowego Banku Polskiego i innych instytucji bankowych jak Banku Rolnego, Banku Inwestycyjnego, Banku Rzemiosła i Handlu, Banku Komunalnego, Banku Handlowego, Powszechnej Kasy Oszczędności, Gminnych Kas Spółdzielczych — winni się stawić dziś w niedzielę, 29 października 1950 roku na godz. 8 rano w swoich miejscach pracy celem przegotowania wymiany pieniądza. Obecność wszystkich pracowników bezwzględnie obowiązkowa.

To samo dotyczy osób, które otrzymały załkniki od urzędów przedsiębiorstw i instytucji, z których mają obowiązek się rozliczyć.

Komunikat dla organizacji handlowych

Wszystkie organizacje nadzorujące uspołecznioną sieć handlową zarówno detaliczną, jak i hurtową, jak na przykład dyrekcje MHD, zarządy spółdzielni, ekspozytury central handlowych itp., obowiązane są zwołać dziś w niedzielę, dnia 29 października 1950 roku na godz. 10 rano odprawę podległych im kierowników zakładów handlowych.

W tym celu organizacje handlowe zgłoszą się po dyspozycji do kierowników Wydziałów Handlu w Prezydium Rady Narodowej dziś, w niedzielę, dnia 29 października o godz. 9 rano.

Robotnicy krosnieńscy

realizują zobowiązania październikowe

O realizacji zobowiązań dla uczczenia 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej meldują robotnicy Krosna, którzy dali ponad planową produkcję wartości 25 mil. 377 tys. 629 zł.

Do dnia 25 bm. przemysł wykonał podjęte zobowiązania październikowe w 75 proc., handel w 70 proc., kolej — 55 proc., szkoły — 75, a PGR-y i spółdzielnie produkcyjne w 80 proc.

Głównikowie TPPR na cześć Wielkiej Rewolucji

W związku ze zbliżającą się 33 rocznicą Rewolucji Październikowej członkowie koła TPPR przy PP „Radiofonizacja Kraju” w Jarosławiu postanowili wykonać plan instalacji głośników i budowy linii do 6 listopada br. zamiast — jak przewidywał pierwotny plan — do 15 grudnia. Równocześnie członkowie tego koła wzywają wszystkie koła TPPR w pow. jarosławskim do uczczenia czynnem Wielkiej Rewolucji.

Koło TPPR przy Spółdzielni Pracy „Konfekcja” w Jarosławiu wykona plan roczny w 10 miesięcy.

Wartość zobowiązań członków koła TPPR przy Miejskiej Straży Pożarnej w Jarosławiu wynosi około 42 tys. zł.

Chłopi z Grodziska Dolnego zapoznają się z wzorową hodowlą bydła

Poradnia żywieniowa przy Okręgowej Mleczarni Spółdzielczej w Grodzisku Dolnym w powiecie łanuckim urządziła wycieczkę do wzorowej gromady Handzlówki. W wycieczce wzięło udział 44 miejscowych chłopów — najlepszych dostawców mleka do OMS w Grodzisku Dolnym.

Uczestnicy wycieczki zwiedzili w Handzlówce zakład mleczarski, gospodarstwa i wzorowe obory, zapoznali się z racjonalnym żywieniem bydła. Wszystkich zachwyciły okazałe krowy, których dzienna wydajność mleczna dochodzi po wycieleniu do 30 litrów dziennie. Szczególne zainteresowanie wykazali chłopcy paszami, jak kapusta pastwana, która gwarantuje duży procent tłuszczu w mleku, uprawa buraków pastewnych, żyta ozime-

Z obrad krosnieńskiej PRN we Frysztaku

Aby akcja skupu zboża była przeprowadzona należycie

Gminne rady narodowe muszą współpracować z ZSCh

Ostatnie posiedzenie krosnieńskiej PRN odbyło się we Frysztaku. Po odczytaniu protokołu z ostatniej sesji w Bratkówce powołano do Prezydium PRN trzech nowych członków ob.: Trześniaka, Mitkę i Czuchrę.

Do czołowych zadań PRN w ub. okresie należała akcja siewna. Kontrole stwierdziły, że plany pomocy sąsiedzkiej ujmują jeszcze ludzi nie

zasługujących na udzielanie pomocy. Stwierdzono również, że ośrodki maszynowe posiadają nienależyte pomieszczenia do przechowywania maszyn jak również nie mają warsztatu do podręcznych remontów. Pomimo tych niedociągnięć pierwszy siew jesienny w Planie 6-letnim przebiegał pomyślnie. Plan siewu został już w 100 proc. zrealizowany. Na specjalne wyróżnienie zasługuje spółdzielnia produkcyjna w Tylawie.

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej przydzieliło dla Ośrodka Zdrowia w Dukli kredyt w wysokości 4 mil. 600 tys. zł. W dziale oświaty przydzielono odpowiednie limity na rozbudowę i remont szkół w powiecie. W dziale inwestycji z zakresu gospodarki komunalnej i mieszkaniowej na terenie powiatu przydzielono limity na budowę mostu żelbetonowego, budowę zbiorników przeciwpożarowych, zakładanie zieleńców i rozbudowę placówek straży pożarnej we wsiach. Obecnie przebudowuje się drogę Iwoniec — Iwoniec Zdrój.

Akcja werbunkowa do Nowej Huty dała bardzo dobre wyniki. Do chwili obecnej wyjechało z powiatu krosnieńskiego 278 robotników i chłopów.

Do ważnych zadań stojących obecnie przed Prezydium Pow. Rady Narodowej należy planowe przeprowadzenie skupu zboża. W akcji tej dają się zauważyć pewne niedociągnięcia wynikłe z braku należytej współpracy pomiędzy GRN a ZSCh oraz malej opieki GRN nad trójkami.

Baczną uwagę zwrócić również Prezydium PRN na sprawę właściwego zaopatrzenia ludności wiejskiej w artykuły pierwszej potrzeby.

Robotnicy stają do walki z alkoholizmem

W związku z Tygodniem Walki z Alkoholizmem załoga fabryki „Jarot” w Rudniku n/Sanem uchwaliła na masówce w dniu 25 bm przyłączyć się do akcji walki z alkoholizmem.

Na masówce wybrano komisję, której zadaniem będzie czuwanie nad przebiegiem walki z alkoholizmem na terenie fabryki. Komisja będzie się posługiwać m. in. tablicą, na której będą umieszczane nazwiska „smakoszów kieliszka”.

W skład komisji weszli: przewodniczący Mieczysław Jaworowski, zastępcą przewodniczącego Antoni Urban, sekretarz Jan Zabura, członkowie Helena Ruzsak i Henryk Galuszka.

Dzięki staraniom Prezydium PRN radiofonizowano w drugim Tygodniu Radiofonizacji Kraju 19 szkół podstawowych.

Ocenę dotychczasowych wyników na odcinku walki z analfabetyzmem złożył ob. Faltak oraz przedstawił stan przygotowań do kompanii jesienno-zimowej 1950/51 r. Dotychczas zorganizowano 105 kursów, z których wyszło 1840 absolwentów, uzyskując bardzo dobrą ocenę. Powiat krosnieński produkuje w likwidacji analfabetyzmu na terenie woj. rzeszowskiego.

Po złożonym sprawozdaniu mgr. Bał wreczył piękne dyplomy tym, którzy wyróżnili się w akcji likwidowania analfabetyzmu.

Dyplomy otrzymali ob. ob.: Grzybała, Wilk, Stroński, Gaska, Pac, Pająk, Szarek, Hat, Dynia, Warchoł, Kocur, Wiecek, Maria Karbicek i Janina Kleczek.

Z kolei Prezydium PRN uchwaliło i przyjęło dodatkowy budżet dla Powiatowego Szpitala w Krośnie w wys. 5 mil. 144 tys. zł.

W wolnych wnioskach uchwalono zakaz sprzedawania wódki w dniu targowe, dni wypłat, soboty, i niedziele.

A. Z.

Wiece poselskie w niedzielę dnia 29 bm.

Dnia 29 bm. odbędą się wiece poselskie w gromadach: Olszanica (pow. leski), z udziałem posła tow. Mariana Baryły, Krzeczowice (pow. niżański) z udziałem posła tow. Stanisława Tkaczowa, Grodzisko Dolne (pow. łanucki) z udziałem posła tow. Jana Mirka, Haczów (pow. brzozowski) z udziałem posła ob. Romana Gesinga, Łęki Strzyżowskie (pow. krosnieński) z udziałem posła ob. Tadeusza Nawrockiego.

W programie wiece omówienie sytuacji krajowej i międzynarodowej oraz lokalnych zagadnień polityczno-gospodarczych danej gromady.

(jn)

PAŹDZIENNIK

29

Niedziela

POGOTOWIA RATUNKOWE:
JAROSŁAW: ul. Poniatowskiego 29 tel. 250
PRZEWORSK: ul. Kolejowa 150, tel. 90
JASŁO: ul. Czaickiego 3, tel. 111.
KOLBUSZOWA: Ośrodek Zdrowia tel. 77

kino

JAROSŁAW — Gdynia: Nowy dom
PRZEWORSK — Bałtyk: Poszukiwacze złota
KOLBUSZOWA — Grażyna: Antoni i Antonina
JASŁO — Syrena: Wołga, Wołga
DEBICA — Uciecha: Torpedowiec nieugięty
NISKO — San: Dwie bratki
KROSNO — Pionier: Córka marynarza
TARNOBREZG — Wisła: Peryskop
PRZEMYSŁ — Bałtyk: Młodzi marynarze — poczt. seansów godz. 17.00 i 19.00
PRZEMYSŁ — Olimpia: Gdzieś w Europie — poczt. seansów godz. 17.00 i 19.00

radio

8.05 Aud. dla wsi, 9.00 Opowiedz „Fala 49”, 9.45 Aud. literacka, 10.30 Aud. dla wojska, 11.35 Polska pieśń masowa, 12.15 Poranne symfoniczne, 13.15 Niedziela na wsi, 14.00 Gawęda przyrodnicza Michała Tomckiego, 16.20 Piosenki w wyk. Chóru Eryna, 18.40 Na skalnym Podhalu, 20.30 Gra orkiestra Filharmonii PR, 22.15 Wiadomości sportowe z całej Polski, 23.15 Muzyka popularna.

Kółka naukowe

pomocą dla młodzieży szkolnej

W Liceum Ogólnokształcącym w Kolbuszowej istnieje kółko naukowe: przyrodnicze i historyczne, które pomagają młodzieży w ugruntowaniu wiedzy, opartej na naukowych podstawach.

Kółko przyrodnicze, którego kierownikiem jest kol. Augustynowicz rozwija ożywioną działalność. Młodzież zapoznaje się z ewolucyjnym rozwojem przyrody, ze słusznością materialistycznego stanowiska w tej dziedzinie wiedzy. Odczuwa się tylko brak mikroskopu, który byłby bardzo pomocny w powiązaniu teorii z doświadczeniami.

Kółko historyczne z kol. Samojednym na czele naświetla młodzieży wydarzenia historyczne z uwzględnieniem warunków społeczno-ekonomicznych — zgodnie z materializmem historycznym.

Stanisław Stec
koresp. N. R.

Na ukos

Cukrowe zmartwienie

Zmartwienia są różne. Naprzykład taka Rabczyńska — nawasem mówiąc moja sąsiadka, z którą czy choć czy nie muszę się spotykać codziennie w klatce schodowej — zaczęła mnie przedwczoraj okrzykiem:

— Ach, to obywatel!
— Tak, to ja — przytaknąłem.
— Nie ma tu, jak obywatel wi — powiedziała wolno, starając się zamknąć rozczepierzony parasol. — Zawsze wesoła, pogwizduje sobie modne aryjki... A czlowiek... hm...
To „hm” — wydarło jej się z jakimiś dramatycznym westchnieniem.
— Nie trzeba chodzić z parasolem, to nie będzie kłopotu — wtrąciłem, widząc że kobieta nie może sobie nadać z nim dać rady, a przy tym wzdycha.

— Ba nie trzeba chodzić — mrugnęła pod nosem — deszczysko wstrętnie leje. Najlepiej to siedzieć pod piecem.

— Któż obywatelce broń? — rzekłem, patrząc na szamoczącą się z parasolem kobietę. — Proszę dać, może ja coś poradzę. Widocznie druty są nie w porządku.

Rabczyńska podała mi parasol. Potem stała chwile w milczeniu, obserwując moją manipulację ze stałym parasolem. Niebawem przerwała milczenie.

— Hm — siedziałoby się pod pie-

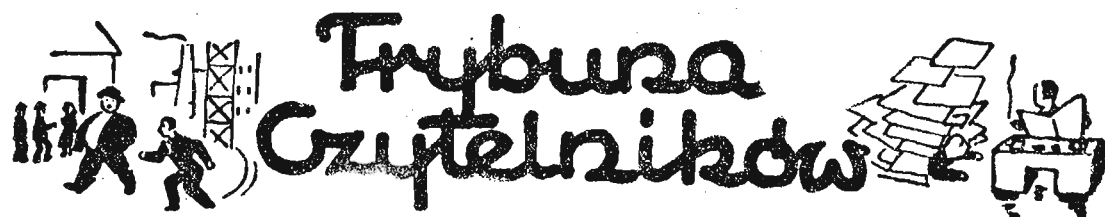
cem, oj, siedziałoby, obywatelowi do brzo mówić. Ho, ho! Przecież trzeba żyć. Chodzić tu, to tam, wachać, gdzie co dają. — O, hm... I żeby obywatel wzięła jakieś mam straszne zmartwienie... siadaj i płacz. No, zamknie się? Coś i obywatel tam nie tego...

Parasol miał popsuty mechanizm. Przy zamknięciu druty wbiły się w materiał i ani rusz z tym rupieciami. Rabczyńska dalej zaczęła wywozić swoje trele.

— To przez jęzory ludzkie takie mam utrapienie. A szuszu... a szuszu... bęże wojna, powadają, to i chybalkiem. No, czlowiek ma miłą naturę i strach ma e oblicial. Wojna za pasem — a w domu cukru mało. Gotówki nie miałam, to prawda. Więc sprzedawać zimowy plaster meza i swóci. Nabiegaliśmy się z dziećmi po wszystkich spółdzielniach. Jeno świt trzeba było pilnować otwarcia sklepu. No i co? Nabywało się ze 200 kilo cukru, a tu zima idzie i maż klnie na czym kwiat stoi, bo nie ma płaszcza, marznie. ja też. Patrzę codziennie na te dwa worki cukru i płacz mnie dusi... No, porażcie mi, coś sas odzieć drogi. Przecież nie wzięję na siebie tego worka z cukru, ani ziemniaków nie umaszczę cukrem. Oj, oj!

— Co ja mogę poradzić? — odparłem, podając jej zamknięty już parasol. — Chyba to, żeby na drugi raz nie słuchać głuchów.

Westchnęła i pokiwiała głową: — Żeby z tych jęzów ludzkich kasa została — palnęła nieszczęsnym głosem i zaczęła wspanić się po schołach na piętrze wótro, murzając coś ze złością. (iwo)

Tribuna Czytelników

BYDŁĘCY „KONCERT” NA PLACU TARGOWYM W RZESZOWIE POZBAWIA LUDZI PRACY ODPOCZYNKU

Od dłuższego czasu mrozą się skargi naszych Czytelników, zamieszkałych przy placu targowym w Rzeszowie. Powodem tych skarg jest sytuacja, w jakiej znaleźli się oni wskutek urządzenia przez PZGS punktu skupu bydła w samym mieście.

Spędzane na plac targowy bydło jest niejednokrotnie przetrzymywane tu przez kilka dni, a mieszkańcy pobliskich realności zmuszeni są wysłuchiwać dzień i noc bydłęcego „koncertu”, nie też dziwnego, że ludzie pozbawieni są całkowicie odpoczynku po pracy.

Jak nam wiadomo, także bydło spędzane na plac przebywa pod gołym niebem po kilka dni i nie jest karmione ani pojone, więc ryczy na całe miasto.

W sprawie tej interweniowali już kilkakrotnie okoliczni mieszkańcy jak i Towarzystwo Przyjaciół Zwierząt — jednak bezskutecznie.

Rozumiemy że PZGS napotyka na pewne trudności w przeniesieniu punktu skupu na peryferie miasta. Trzeba jednak przeprowadzić to jak najszybciej. A poza tym musimy z całym naciskiem podkreślić, że kilkuniedniowe głodzenie bydła powoduje bez wątpienia spadek jego wagi, przez co Państwo ponosi straty.

Uważamy, że Prezydium MRN wezwie powołane czynniki by zajęły się i załatwiły wyżej opisaną sprawę.

PRZETACZANIE WAGONÓW W NIEODPOWIEDNIACH GODZINACH

Zwrócili się do nas mieszkańcy Staroniu Dolnego, zatrudnieni w Rzeszowie, którzy codziennie

przechodzą przez tor przebiegający przez ulicę Daszyńskiego. Mieszkańcy ci donoszą nam, że odbywające się w godzinach porannych przetaczanie wagonów na przejeździe drogowym powoduje wstrzymanie ruchu kolejowego i pieszego, w wyniku czego mieszkańcy Staroniu wyjeżdżają nie raz na otwarcie rampy do 20 minut. Ten przymusowy postój przed rampą powoduje spóźnienie się licznych pracowników zdających do pracy. Toteż niektórzy z nich nie bacząc na przepisy kolejowe próbują przejść na drugą stronę rampy w czasie przetaczania wagonów, narażając się na nieszczęśliwy wypadek.

Zwracamy się do kierownictwa rzeszowskiego węzła PKP z prośbą o przesunięcie godziny przetaczania wagonów, tak, by mieszkańcy Staroniu Dolnego mogli bez przeszkód na czas zdążyć do pracy.

ODPOWIEDZI REDAKCJI

Ob. Z. O. — Łanecut. W związku z naszą interwencją Wydział Oświaty przy Prezydium Woj. Rady Narodowej informuje nas, że nie mu nie jest wiadomo o Waszych awansach. Awansy te będą mogły być wzięte pod uwagę wówczas, gdy Prezydium będzie miało na nie pokrycie w ramach etatów na 1951 r.

Ob. E. Z. — Przemysł. Radzimy zapoznać się z pewnymi egzemplarzami „Biblioteki Ekonomicznej” (wydawnictwo „Książka i Wiedza”), oraz z dziełami Lenina „Imperializm jako najwyższe stadium kapitalizmu”, Engelsa — „Pochodzenie rodziny, własności prywatnej i państwa”.

Odpowiadamy Wam także na ostatnie pytanie: racjonalizatorstwo jest tylko ulepszeniem narzędzia, maszyn itp. już używanych w produkcji, podczas gdy nowatorstwo jest wprowadzaniem nowych urządzeń, narzędzi i metod produkcji.

Wszechnica Radiowa rozpoczęła trzeci rok pracy

Powszechna, nowego typu uczelnia — Wszechnica Radiowa — rozpoczęła w dniu 15 października nowy rok szkolny. Z tej okazji przemówienie inauguracyjne wygłosił minister oświaty Witold Jarosiński.

Wykłady Wszechnicy Radiowej na Kursie I odbywają się w programie II o godzinie 19.00 w poniedziałki i czwartki — „Przyroda”, we wtorki i piątki — „Rozwój społeczeństwa ludzkiego”, w środy i soboty — „Hi-

storia Polski i kultury polskiej”. Wykłady te są powtarzane w programie I o godz. 6.10: „Przyroda” — we wtorki i piątki, „Rozwój społeczeństwa ludzkiego” — w środy i soboty, „Historia” — w poniedziałki i czwartki. W niedziele Wszechnica nadaje w programie II o godzinie 14.00 wykład „Nauki o Polsce współczesnej”, który powtarzany jest w programie I we czwartki o godzinie 8.55.

Rozkład wykładów kursu II (wy-

szego) w programie I o godzinie 21.40: w poniedziałki — „Nauka o świecie”, we wtorki — „Materializm dialektyczny i historyczny”, w środy — „Historia literatury polskiej”, w czwartki — „Ekonomia polityczna”, w piątki — „Historia ruchu robotniczego”, w soboty o godzinie 22.10 — „Historia literatury polskiej”. W niedzielę o godzinie 11.15 — „Przyrodnicze podstawy poglądu na świat”.

W programie II wykłady II kursu będą powtarzane o godzinie 7.20: w poniedziałki — „Historia ruchu robotniczego”, we wtorki i piątki — „Historia literatury polskiej”, w środy — „Przyrodnicze podstawy poglądu na świat”, w czwartki — „Materializm dialektyczny i historyczny”, w soboty — „Ekonomia polityczna”. Powtórzenie wykładu „Nauka o świecie” w programie II będzie co środę o godzinie 14-tej.

Nauka języka rosyjskiego przez radio

Polskie Radio przystąpiło do wielkiej akcji masowej nauczania języka rosyjskiego. Począwszy od 16 bm Polskie Radio nadaje lekcje języka rosyjskiego na 2 poziomach nauczania: I — dla początkujących i II — dla zaawansowanych.

Kurs dla początkujących obejmuje dwie 45-minutowe lekcje tygodniowe, nadawane we wtorki i piątki w programie I o godz. 17.00, które powtarzane są w programie II w piątki i wtorki o godz. 19.40.

Kurs dla początkujących w ciągu 50 lekcji, tj. do 15 maja 1951 r. zapozna słuchaczy z alfabetem, nauką ich techniki czytania i pisania, podstawowego zasobu wyrazów oraz zasad gramatycznych, by umożliwić uczestnikom kursu samodzielne korzystanie z prasy radzieckiej.

Lekcje języka rosyjskiego dla zaawansowanych nadawane są w środy i poniedziałki w programie I o godz.

20.45 (powtórzenie w programie II w poniedziałki i czwartki o godz. 17.40).

Teksty lekcji radiowego kursu języka rosyjskiego dla poziomu I i II wydawane są drukiem i dołączane jako bezpłatne wkładki do tygodnika „Radio i Świat”.

Z Festiwalu Zespołów Artystycznych Ligi Kobiet

Czwarty i ostatni dzień Festiwalu Zespołów Amatorskich Ligi Kobiet, rozpoczęły występy zespołów z woj. rzeszowskiego.

Zespół dramatyczny LK. z Tarnobrzegu odegrał przygotowaną z dużym nakładem pracy, komedię A. Fredry pt. „Damy i huzary”.

W dalszym ciągu wystąpił zespół teatralny z Dębicy, który zaprezentował przeróbkę sceniczną noweli H. Sienkiewicza „Janko Muzykant”.

Duże zainteresowanie wywołały występy 40-osobowego zespołu chóralnego z Niska, skupiającego gospodynie domowe, przedownice społeczne i aktywistki Zarz. Pow. LK. W wykonaniu tego zespołu usłyszeliśmy pieśń Moniuszki, Noskowskiego i inn.

Aktualny problem walki z analfabetyzmem znalazł odzwierciedlenie w obrazku scenicznym Olgi Węgrzynowej pt. „Będę soltysem”, który starannie opracował zespół z Glinika Mariampolskiego.

Występy zespołów z woj. kieleckiego rozpoczął 50-osobowy chór gospodyń domowych z Kielc. Pod kierownictwem J. Rosińskiego zespół odśpiewał m. inn. regionalne pieśni świąteczne oraz pięknego poloneza Noskowskiego do słów M. Konopnickiej.

Ambitnego zadania przedstawienia w przekroju historycznym walki kobiet o pokój i postęp, podjął się zespół świetlicowy LK. ze Szczekocin, przygotowując na Festiwal montaż słowno-muzyczny na ten temat.

Ogólne uznanie zdobyły występy 15-osobowego zespołu tanecznego z Pińczowa, który z temperamentem wykonał tańce białoruskie.

Ciekawy montaż pt. „Proletariat w walce o sprawiedliwość społeczną i pokój” wykonał zespół recytatorski z Kazimierzy Wielkiej.

Występy przedpołudniowe zakończył zespół chóralny Rodziny Wojskowej z Poznania, który wystąpił z recytacjami, tańcami ludowymi oraz wykonał pieśni polskie i radzieckie.

Po przerwie z regionalnym „Weselem Szamotulskim” wystąpił 27-osobowy zespół gospodyń donowych chłopców i dziewcząt z zakładów pracy w Szamotulach. Pracę zespołu, który zaprezentował zebrany piękny stroje, stare zwyczaje, tańce i pieśni ludowe ziemi wielkopolskiej, kieruje 58-letnia Stanisława Koputowa matka 5-ciu dorosłych synów. Występy zespołu były długo oklaskiwane przez publiczność.

„Słowem o Stalinie” zespół recytatorski świetlicy Warszawy zakończył Festiwal Zespołów Artystycznych Ligi Kobiet.

S-P-O-R-T

Sportowcy przemyskiego Związku czczą zobowiązaniami 33 rocznicę Rewolucji Październikowej

Dla uczczenia 33 rocznicy Rewolucji Październikowej i II Światowego Kongresu Obrońców Pokoju sportowcy KS „Związkowiec” w Przemyślu, podjęli następujące zobowiązania:

Dla podniesienia poziomu ideologicznego wszystkich zawodników, zorganizować szkolenie w ramach poszczególnych sekcji, wciągając do aktywnego życia

sportowego młodzież zrzeszenia z równoczesnym otoczeniem należytą opieką początkujących sportowców,

otoczyć opieką terenową koła Zrzeszenia Sportowego „Związkowiec”,

urządzić uroczystą akademię, oraz zapoznać wszystkich członków z osiągnięciami i metodami pracy sportowców radzieckich,

aktywnie sekcje sportów zimowych — łyżwiarską, hokejową i narciarską, zaangażować się wszystkim drużynami niestowarzyszonymi.

Oprócz powyższych zobowiązań zespołowych znany piłkarz Związku Szurkawski postanowił uczcić młodzież wymienionego klubu jazdy na łyżwach oraz elementarnych zasad hokeja na lodzie.

Porażka Ozierowa

W ramach mistrzostw tenisowych Zrzeszenia Sportowego Spartak niespodzianką była porażka Ozierowa z Andrejewem. Ozierow przegrał w finale 4:6, 3:6, 6:3, 2:6.

Wśród kobiet tytuł mistrzyni Spartaka zdobyła Bielonięko, zwyciężając Borysowa.

Utworzenie Okręgowego Związku Hokeja na lodzie

Ostatnio odbyło się w Przemyślu, zebrane organizacyjne Zarządu Rzeszowskiego Okręgowego Związku Hokeja na Lodzie z siedzibą w Przemyślu.

W skład nowego Zarządu weszli: Przewodniczący M. Macieboch, pierwszy w-przew. Stój, drugi w-przew. vacat (miejsce zarezerwowane dla przedstawiciela Rzeszowa), trzeci w-przew. vacat (miejsce zarezerwowane dla przedstawiciela Krosna) sekretarz —

B. Jerzowski (Kolejarz Przemyśl), skarbnik E. Szywała (Związkowiec — Przemyśl) członkowie zarządu — Jurkiewicz (Unia — Przeworsk), Harz (Związkowiec — Przemyśl), Pele (Kolejarz — Przemyśl).

Do Komisji Rewizyjnej wybrani zostali: T. Chrzan (Unia — Przeworsk), A. Wacek (Kolejarz — Przemyśl), Szulc (Związkowiec — Przemyśl). D. T.

Druga liga piłkarska kończy rozgrywki mistrzowskie

W dniu dzisiejszym po dłuższej przerwie kontynuowane będą rozgrywki piłkarskie o mistrzostwo drugiej ligi. Będzie to ostatnia już runda, w której padnie najprawdopodobniej rozstrzygnięcie, która z drużyn (Gwardia Szczecin, czy Stal Sosnowiec) wejdzie do I Ligi.

Dla orientacji podajemy, że w chwili obecnej Gwardia Szczecin zajmuje I miejsce, mając 24 pkt zdobytych oraz stosunek bramek 41:27. Drugi kandydat do awansu Stal Sosnowiec posiada przy równej ilości gier o dwa punkty mniej, przy stosunku bramkowym 41:28.

Szczecińska Gwardia wyjeżdża do Chodakowa, gdzie będzie miała ciężki mecz z tamtejszym Włókniarzem, ale tylko remis wystarczy jej, by wstąpić w szeregi II ligi. Kolejarz — Ostrów gości u siebie łatwy mecz ze Związkowcem z Radomia.

W pozostałych meczach spotkają się Kolejarz — Ostrów gości u siebie Kolejarza z Bydgoszczy. Włókniarz Łódź gra u siebie z Budowlanymi ze Świdnicy a Budowlani z Gdańska spotkają się z Kolejarzem z Torunia. Mistrzostwa w grupie wschodniej II Ligi dokończone zostaną już 5 listopada br.

Zmiana terminarza rozgrywek Kl. A ROZPN

W związku z zawodami o „Puchar Polski” Wydział Gier i Dyscypliny Rzeszowskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej przeniósł następujące zawody o mistrzostwo klasy A:

Włókniarz (Krosno) — Unia (Gorlice) z 29. 10. na 19. 11. 1950 r. Stal (Rzeszów) — Stal (Stalowa Wola) z 29. 10. na 26. 11. 1950 r. Gwardia (Lubaczów) — Ogniwo (Rzeszów) z 22. 10. na 19. 11. 1950 r. Unia (Przeworsk) — Gwardia (Przemyśl) z 22. 10. na 15. 11. 1950 r. Unia (Krosno) — Włókniarz (Krosno) z 8. 10. na 12. 11. 1950 r. Gwardia (Przemyśl) — Kolejarz (Jarosław) z 8. 10. na 29. 10. 1950 r. Stal (Stalowa Wo-

ła) — Unia (Przeworsk) z 8. 10. na 19. 11. br. Gwardia (Przemyśl) — Stal (Rzeszów) z 1. 10. na 19. 11. br.

Wszystkie zawody wyznaczono w klasie A w grupie [szej na dzień 15. października, przeniesione zostały na dzień 5 listopada.

W grupie II-iej Kolejarz — Jarosław — Stal Rzeszów na dzień 15 listopada.

Stal Rzeszów — Gwardia Lubaczów na 12. 11. Stal Stalowa Wola — Gwardia Przemyśl na 12. 11. br

Jesienne biegi na przełaj w Rzeszowie

W dniu dzisiejszym ZKS „Ogniwo” organizuje na stadionie własnym o godz. 9.30 jesienne biegi na przełaj, które będą zarazem zakończeniem sezonu lekkoatletycznego w Rzeszowie.

Biegi odbędą się na dystansie 6.000 mtr. dla seniorów zarejestrowanych w PZLA, 3000 mtr. dla nie zarejestrowanych 2.000 mtr. dla juniorów biegi od 16 do 18 lat oraz u 1.200 mtr. dla kobiet do lat 18 tu.

Włókniarz [Krosno] - Stal [Rzeszów] o „Puchar Polski”

Na stadionie ZS „Gwardia” w Rzeszowie rozegrany zostanie w dniu dzisiejszym o godz. 11 finałowy mecz w ramach rozgrywek o „Puchar Polski” na szczeblu wojewódzkim.

Przedpołudniowy mecz zapowada się bardzo ciekawie, gdyż obie drużyny znajdują się w dobrej formie.

(219)

Matwiej skoczył na lewe skrzydło, gdzie o tej porze powinien już być nadejść oddział Archipa Chromkwa. W brzośnie, tuż przy ogrodzeniu wiejskiego pastwiska, natknął się na partyzantów, którzy najspokojniej w świecie siedzieli sobie grupkami po kilku, jak na polanie.

— Po kiego licha stołcie w miejscu?! Macie zajęć pierwszą ulicę z brzegu! — krzyknął Matwiej na widok Archipa. Artiom, który stał obok, chciał coś wytłumaczyć ojcu, lecz Matwiej nie chciał go słuchać. Zawrócił gwałtownie konia i krzyknął ostro:

— Nuże, chłopcy, wstawać!

Jedni poznali dowódcę po głosie, inni zobaczyli jego twarz — półmrok przedświtę rzędił już niemal zupełnie. Partyzanci zerwali się z ziemi.

— Chłopy! Żywo! Ławą za mną! — Matwiej krzyknął to głośno, z zapalem. Partyzanci chwycili za broń.

Matwiej pojechał do następnego stanowiska partyzantów i zatrzymał się. Znów rozległo się jego pełne zapалу i uniesienia wołanie. Mimo straszliwego zmęczenia porwał ono ludzi.

W ciągu tych chwil nie było strachu w Matwieju. Było tylko drżenie wewnętrzne. Pasja walki ogarnęła każdą żytkę jego ciała, każdą cząstkę duszy, to też wibrowały, rzekłbyś, wydając zew, który prowadził naprzód jego samego i pociągł innych.

Koń jakby odczuwał nastrój jeźdźcy. Tańczył, kłówał, niecierpliwie szarpał cugle.

Las ciągnął się niemal do samych ogrodów warzywnych Żyrowa.

Matwiej wyprowadził partyzantów z brzośniaka i puś-

cił cugle. Koń lekko, swobodnie pomknął po równej polanie, pozostawiając partyzantów w tyle. Nagle nogi się pod nim podcięły i upadł z rozpędu, przygniatając Matwieja.

Nad głową zagwizdały mu kule.

— Tato, lepiejbys się pilnował! — krzyknął Artiom, chwytając ojca pod ramiona i pomagając mu wstać.

— Takiego konia mi zatracili! — rzekł Matwiej, patrząc na zwierzę, wstrząsane przez drgawki przedśmierne. Z na polu zamkniętych, męcząco smutnych oczu wypłynęły duże łzy i w tej samej chwili zastęty na mrozie.

Znów w koło zagwizdały kule, wzbijając dymki śnieżne. Matwiej przygarbił się i pobiegł, wymachując rekoma i co chwila padając na śnieg.

— Naprzód, chłopcy, naprzód! Do płotów już blisko! — krzyknął, spozbręglszy, że pierwsza linia partyzantów zatrzymała się, trwała kilka sekund na miejscu, a potem zaczęła się cofać.

W istocie do płotów było jeszcze daleko, ale głos dowódcy dodał partyzantom pewności siebie. Pobiegli szybko, przyspieszając jeszcze kroku co chwila. Wiele padło, lecz natychmiast podnosili się i biegli dalej. Co prawda tu i tam czerniały na polanie rozciągnięte na śniegu postacie ludzkie. Ci wstać już nie mogli. Ale teraz, w gorące bitwy, nie dostrzegano ich nawet.

Na samym przedzie biegi Kalistrat Zotow. Skąd też u niego się wzięło tyle zwinności! Matwiej widział, jak brawurowo przeleciał przez ogrody. Do obory, z której bez ustanku terkotał cekaem białych pozostawało Kalistratowi jeszcze kilka kroków. Podniósł już karabin, zamierzając widocznie wystrzelać obustwę cekaemu z bezpośredniej bliskości, lecz nie zdążył tego uczynić. Raniony pociskami upadł na wznak i leżał bez ruchu.

„Zegnaj, przyjacielu!” — to było wszystko, co zdążył sobie powiedzieć Matwiej. Obok niego przenikliwie krzyknął Artiom. Matwiej odwrócił się. Syn jego siedział na śniegu i krzywił się z bólu. Podbiegł sanitariusz z torbą, wypchaną płóciennymi szmatami. Spojrzawszy na zbłąkałą, skrzywioną z bólu twarz syna Matwiej pomyślał z trwogą: „Czyżby śmiertelnie?”

Myśl ta rozjuszyła go, dodała mu sił, więc pobiegł wielkimi skokami, trzymając w wyciągniętej ręce ciężki mauer.

Prenumera*ta zbiorowa miesięcznie zł 75, z doręczeniem do domu zł 100 i indywidualna zł 150. Prenumeratę przyjmuje PPK „Kuch” na konto PKO Nowiny Rzeszowskie Nr IX — 13769

„NOWINY RZESZOWSKIE” — Wydaje Rob Sp. Wyd. „Prasa” Redakcja: Rzeszów, ul. Gądozowskiego 7. — TELEFONY: Red. Nacz. 1075 Sekretarz Odp. 1600, Dz. Gosp. Dz. Koresp. Rob. Chłop. 1605 Sekretariat 1554. Dział Partyjny. Dz. Kult. 1398, Dział Depeszy (Redakcja nocna) 10-17 Oddział RSW „Prasa” (Dział ogłoszeń) 1856 Państw. Przes. Kolportaż. „Ruch” 1880 — Redaktor Naczelny przyjmuje godz. 12-13, Sekretarz Odpowiedzialny 11-12. Oddziały: NOWINY PRZEMYSKIE — Oddział Redakcji w Przemyślu, Plac na Bramie 12 tel. 350. Druk. PKRZG Oddz. Rzeszów.